

การเสนอนโยบายบริหารมหาวิทยาลัยนเรศวร ต่อกรรมการสรรหาอธิการบดีมหาวิทยาลัยนเรศวร

วันนี้ (1 พ.ย. 51) ผมได้มีโอกาสนำเสนอวิสัยทัศน์และแผนการบริหารมหาวิทยาลัยนเรศวร (พ.ศ. 2552-2556) ต่อคณะกรรมการสรรหาอธิการบดีทั้ง 5 ท่าน ประกอบด้วย

1. ร้อยตรี ดร.ประพาส ลิ้มปะพันธุ์	เป็น	ประธานกรรมการ
2. ดร.สมนึก พิมลเสถียร	เป็น	กรรมการ
3. นายนคร ศิลปอาชา	เป็น	กรรมการ
4. รองศาสตราจารย์ธิดิ เสงรัมย์	เป็น	กรรมการ
5. รองศาสตราจารย์ ดร.ศรินทร์ทิพย์ แทนธานี	เป็น	กรรมการ

การดำเนินการครั้งนี้ เนื่องจาก รศ.ดร.มณฑล สงวนเสริมศรี อธิการบดีคนปัจจุบัน จะครบวาระในวันที่ 19 มกราคม 2552 หลังจากเป็นอธิการบดีมา 2 สมัย รวม 8 ปี โดยมีผู้ตอบรับการทาบทาม และได้เข้าแสดงวิสัยทัศน์ตามลำดับดังนี้

1. ศ.ดร.สุจินต์ จินายน
2. นายนคร ณ ลำปาง
3. รศ.ดร.สมบัติ นพรัก
4. ศ.ดร.เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์
5. ศ.ดร.วัลลภ สุระกำพลธร
6. รศ.ดร.สุพัทธ์ พ่วงบางโพ
7. ผศ.ดร.คณินิจ ภูพัฒน์วิบูลย์
8. ศ.ดร.ศุภสิทธิ์ พรรณนารุโณทัย

ก่อนอื่น ผมต้องขอขอบคุณชาวมหาวิทยาลัยนเรศวรทุกท่าน ที่เสนอชื่อผมเป็นผู้สมควรดำรงตำแหน่งอธิการบดี โดยที่ตัวผมเองมิได้หาเสียง ล้อบปี หรือกระทำการใดๆ ให้ได้มาซึ่งการได้รับการเสนอชื่อโดยไม่สมัครใจ

ผมมีแนวคิดการบริหารมหาวิทยาลัยนเรศวรของเราอย่างไร ขอสกัดประเด็นสำคัญที่นำเสนอมาเล่าให้ฟัง

วิสัยทัศน์ ของผมคือ “มหาวิทยาลัยนเรศวร เป็นมหาวิทยาลัยแห่งคุณภาพ และเป็นหนึ่งในสิบของมหาวิทยาลัยวิจัยชั้นนำของประเทศ” ส่วนแผนยุทธศาสตร์ มีดังนี้

1. ยึดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยนเรศวร ระยะยาว 15 ปี เป็นหลัก โดยแยกเป็น 6 ด้าน คือ ด้านการสอน ด้านการวิจัย ด้านการบริการวิชาการแก่สังคม ด้านการส่งเสริมและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ด้านการบริหารมหาวิทยาลัย และเสริมด้วยด้านคุณภาพชีวิต สิ่งที่ผมเน้นเป็นพิเศษคือ ประเด็น การเป็นองค์กรที่มีการบริหารจัดการโดยหลักธรรมาภิบาลอย่างแท้จริง ที่บุคลากรผู้เข้าระดมสมองประกอบด้วย คณะกรรมการสภามหาวิทยาลัย คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย ผู้บริหารระดับคณะ

ตัวแทนอาจารย์ และบุคลากรสายสนับสนุน จำนวน 178 คน เห็นว่าเป็นความสำคัญเร่งด่วน อันดับ 2 แต่มี
โอกาสสำเร็จอันดับ 7 และแผนกำหนดให้สำเร็จ ปี 2556

ผมสงสัยว่าเกิดอะไรขึ้นในสังคมเรศวร ที่ **คนทุกระดับเรียกร้องให้บริหารจัดการโดยหลักธรรมาภิบาลอย่างแท้จริง** ผมจึงตั้งเป้าหมายว่า ถ้าได้เป็นอธิการบดี จะทำให้สำเร็จในปี 2554 โดยอาศัย
ประสบการณ์ และเจตนามุ่งมั่นเพื่อมหาวิทยาลัย ด้วยหลักธรรมาภิบาลอย่างแท้จริง คือ การใช้หลัก 6 ด้าน
ร่วมกัน ได้แก่ หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักความมีส่วนร่วม หลักความสำนึก
รับผิดชอบ และหลักความคุ้มค่า เพราะ**หลักธรรมาภิบาลและคุณธรรม จะสร้างขวัญและกำลังใจให้
บุคลากรในมหาวิทยาลัยนเรศวร**

2. หลักเศรษฐกิจพอเพียง ขององค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชฯ ที่ใช้เงื่อนไข
ความรู้และคุณธรรม เป็นปัจจัยนำเข้า (Input) ใช้หลักมีเหตุผล พอประมาณ และมีภูมิคุ้มกันที่ดีเป็น
กระบวนการการบริหาร (Administrative Process) ซึ่ง**หลักเศรษฐกิจพอเพียง จะสร้างความเข้มแข็งให้
องค์กร คือ มหาวิทยาลัยนเรศวร**

3. เน้นคุณภาพชีวิตและกิจกรรม เพื่อสร้างโอกาสในการพัฒนาองค์กร เนื่องจากผลการประเมิน
มหาวิทยาลัยภายนอก (สมศ.) ระบุว่า การเจริญอย่างก้าวกระโดดของมหาวิทยาลัย ทำให้วัฒนธรรมการอยู่
ร่วมกันอย่างเอื้ออาทรลดลง

4. แน่ใจว่า **ภารกิจหลักของมหาวิทยาลัย** คือ การสอน การวิจัย การบริการวิชาการแก่สังคม
และการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ต้อง**ธำรงไว้และสร้างความเข้มแข็งเพิ่มขึ้นและเพิ่มขึ้น**

โดยสรุป วิสัยทัศน์ กรอบแนวคิดและแนวทางการบริหารมหาวิทยาลัยนเรศวรของผม จะเน้นการ
บริหารจัดการโดยหลักธรรมาภิบาล และหลักเศรษฐกิจพอเพียงเป็นฐาน ด้วยการตระหนักถึงคุณภาพ 3 ด้าน
คือ คุณภาพบัณฑิต คุณภาพชีวิต และคุณภาพมหาวิทยาลัย

(ผู้สนใจแนวคิดที่ผมนำเสนอคณะกรรมการสรรหาฯ เป็น Power Point และเอกสาร ผมได้แนบไว้ด้วยแล้ว)

ขั้นตอนต่อจากการเสนอนโยบายคือ คณะกรรมการสรรหาอธิการบดี ดำเนินการตามข้อบังคับ
มหาวิทยาลัยนเรศวร ว่าด้วย หลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาอธิการบดี พ.ศ. 2546 ข้อ 9.4 ดังนี้

“9.4 กลั่นกรองผู้ตอบรับการทาบทาม โดยพิจารณาจากคุณสมบัติ และความเหมาะสมในการดำรง
ตำแหน่งอธิการบดี โดยไม่นับความถี่ของการได้รับการเสนอชื่อ จำนวนไม่เกินสามคน และ**ทำบันทึก
ความเห็นประกอบการกลั่นกรองของผู้ตอบรับการทาบทามทุกคนเป็นลายลักษณ์อักษรเสนอต่อสภา
มหาวิทยาลัย**

ถ้าผมมีโอกาสผ่านการกลั่นกรองของคณะกรรมการสรรหาฯ จะเขียนเล่าให้ฟังต่อครับ

ขอขอบคุณขามหาวิทยาลัยนเรศวรทุกท่าน

เอกสารแนบ

บทที่ 1

บทนำ

สภาพพัฒนาการของมหาวิทยาลัยนเรศวร และสถานภาพในปัจจุบัน

1. ประวัติมหาวิทยาลัย

ความเป็นมาเกี่ยวกับประวัติมหาวิทยาลัยนเรศวรนั้น มีสภาพการที่สืบต่อเนื่องกันมา หลายขั้นตอน โดยเริ่มต้นจากการเป็นวิทยาลัยวิชาการศึกษาพิษณุโลก เมื่อวันที่ 25 มกราคม พ.ศ. 2510 ตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยวิชาการศึกษา พ.ศ. 2497 ภายหลังจากก่อตั้งวิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตรซึ่งจัดตั้งขึ้นเป็นแห่งแรก เมื่อวันที่ 16 กันยายน พ.ศ. 2497 เป็นเวลา 13 ปี โดยเป็นวิทยาลัยวิชาการศึกษาแห่งที่ 4 รองจากประสานมิตร ปทุมวัน และบางแสน ตามลำดับ

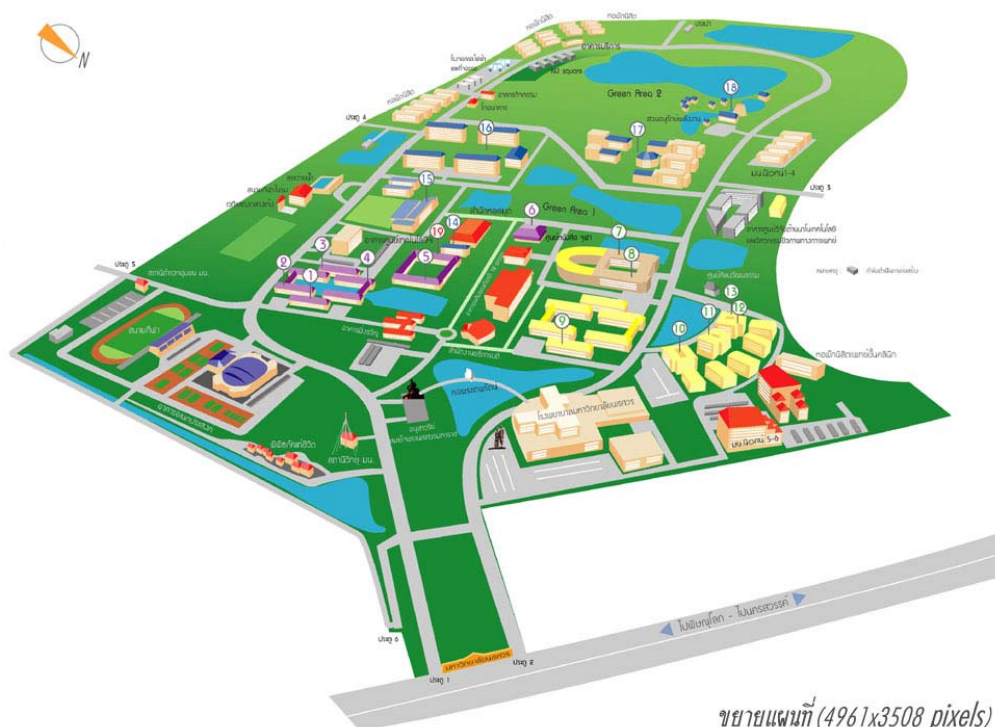
วิทยาลัยวิชาการศึกษาพิษณุโลก เริ่มรับนิสิตรุ่นแรกเข้าเรียนในชั้นปีที่ 3 ในปี พ.ศ. 2510 จำนวนคน แต่เนื่องจากความไม่พร้อมของสถานที่จึงได้ฝากเรียนที่วิทยาลัยวิชาการศึกษาบางแสน 60 คน วิทยาลัยวิชาการศึกษาปทุมวัน 60 คน และในปี พ.ศ. 2511 จึงเริ่มเปิดการเรียนการสอนโดยรับนิสิตเข้าศึกษาต่อในชั้นปีที่ 3 โดยดำเนินการสอนที่พิษณุโลก ต่อมาวิทยาลัยวิชาการศึกษาได้ยกฐานะขึ้นเป็นมหาวิทยาลัยโดยพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เมื่อวันที่ 28 มิถุนายน พ.ศ. 2517 นามมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นนามพระราชทานจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานตามหนังสือด่วนมากของสำนักพระราชวังที่ รล. 0002/1601 ลงวันที่ 6 มีนาคม พ.ศ. 2517 และพระราชทานความหมายกำกับว่า “ศรีนครินทรวิโรฒ” (มหาวิทยาลัยที่เจริญเป็น ศรีสง่า แก่มหานคร วิทยาลัยวิชาการศึกษาพิษณุโลก ซึ่งเป็นวิทยาลัยวิชาการศึกษา 1 ใน 8 ขณะนั้นจึงยกฐานะขึ้นเป็นมหาวิทยาลัย โดยเป็นวิทยาเขต 1 ใน 8 ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อันมี วิทยาเขตประสานมิตรเป็นศูนย์กลางการบริหารของมหาวิทยาลัยโดยในขณะนั้น มหาวิทยาลัย มีที่ดินอยู่ในครอบครอง 1 แปลง คือ โฉนดที่ดินเลขที่ 6498 เนื้อที่ 102-3-37 ไร่ ขึ้นทะเบียนเป็นที่ราชพัสดุแล้ว

ในปี พ.ศ. 2522 มหาวิทยาลัยได้ขออนุญาตกระทรวงมหาดไทยใช้ที่ดินสาธารณประโยชน์ บริเวณทุ่งหนองอ้อปากคลองจิกเนื้อที่ตามหนังสือสำคัญ สำหรับหลวง 1280-2-85 ไร่ ต่อมาได้มี พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินบริเวณนี้เป็นเขตจัดรูปที่ดินอยู่ในความดูแลของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มหาวิทยาลัยนเรศวรจึงขอใช้ที่ดินดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางการศึกษา ได้รับอนุมัติแล้วได้นำขึ้นทะเบียนเป็นที่ราชพัสดุ เมื่อวันที่ 27 มิถุนายน พ.ศ. 2527 โดยทำการรังวัดที่ดินใหม่เป็น 2 แปลง แปลงที่ 1 มีพื้นที่ 1283-3-06 ไร่ ทะเบียนราชพัสดุเลขที่ 903 แปลงที่ 2 มีพื้นที่ 102-3-37 ไร่ ทะเบียนราชพัสดุเลขที่ 904 รัฐบาลได้แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาความเหมาะสม ในการจัดตั้งมหาวิทยาลัยในส่วนภูมิภาค และมีมติรับหลักการที่จะยกฐานะมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก ขึ้นเป็นมหาวิทยาลัยเอกเทศ ในวันที่ 9 สิงหาคม พ.ศ. 2527 คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบให้ดำเนินการตราพระราชบัญญัติ จัดตั้งมหาวิทยาลัยขึ้น ช่วงปี พ.ศ. 2527-2531 มหาวิทยาลัยได้เตรียมความพร้อมสำหรับมหาวิทยาลัยแห่งใหม่ โดยจัดทำผังแม่บท การเตรียมงบประมาณ

ทางการก่อสร้าง และพัฒนาด้านอาคารสถานที่ และบุคลากร รัฐบาลขณะนั้นมี พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ เป็นนายกรัฐมนตรี ได้มีมติให้ยกฐานะวิทยาเขตพิษณุโลก ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ขึ้นเป็นมหาวิทยาลัยเอกเทศ และได้ตราพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนเรศวร พ.ศ. 2533 ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษเล่มที่ 107 ตอนที่ 131 ลงวันที่ 29 กรกฎาคม พ.ศ. 2533 ซึ่งเป็นวันครบรอบ 400 ปี ของการเสด็จขึ้นครองราชย์ของสมเด็จพระนเรศวรมหาราช พระมหากษัตริย์ผู้ทรงคุณูปการอันใหญ่หลวงแก่แผ่นดินไทย อีกทั้งยังทรงเป็นพระมหากษัตริย์ที่ทรงมีประสูติกาล และจำเริญวัยที่เมืองพิษณุโลก มหาวิทยาลัย จึงได้กำหนดให้วันที่ 29 กรกฎาคม พ.ศ. 2533 เป็นวันกำเนิดมหาวิทยาลัย และพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชได้ทรงพระกรุณา โปรดเกล้าฯ พระราชทานนามมหาวิทยาลัยใหม่นี้ว่า “มหาวิทยาลัยนเรศวร” เมื่อวันที่ 9 ตุลาคม พ.ศ. 2532 นับเวลาจากการเป็นวิทยาลัยวิชาการศึกษา 7 ปี และได้รับการยกฐานะขึ้นเป็นวิทยาเขตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒอีก 16 ปี รวมเวลาแห่งการก่อตั้งแต่เริ่มจนกระทั่งเป็นมหาวิทยาลัยนเรศวร ได้ใช้เวลา ยาวนานถึง 23 ปี

สภาพปัจจุบันมหาวิทยาลัยนเรศวร

แผนผังมหาวิทยาลัย

วิทยาลัย/สถาบัน

1. คณะเกษตรศาสตร์

2. คณะแพทยศาสตร์
3. คณะสหเวชศาสตร์
4. คณะพยาบาลศาสตร์
5. คณะทันตแพทยศาสตร์
6. คณะสาธารณสุขศาสตร์
7. คณะวิทยาศาสตร์การแพทย์
8. คณะนิติศาสตร์
9. คณะมนุษยศาสตร์
10. คณะสังคมศาสตร์
11. คณะศึกษาศาสตร์
12. คณะวิทยาการจัดการและสารสนเทศศาสตร์
13. คณะวิทยาศาสตร์
14. คณะวิศวกรรมศาสตร์
15. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
16. คณะเกษตรศาสตร์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
17. บัณฑิตวิทยาลัย
18. สำนักหอสมุด
19. วิทยาลัยนานาชาติ
20. วิทยาลัยพลังงานทดแทน
21. โรงพยาบาลมหาวิทยาลัยนครสวรรค์
22. สถาบันเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน

จำนวนบุคลากร

สถิติตำแหน่งทางวิชาการของมหาวิทยาลัยนเรศวร ณ วันที่ 1 ต.ค.2551

ลำดับ ที่	คณะ/สำนักวิทยาลัย	ข้าราชการ สาย ก.				พนักงานสายวิชาการ				พนักงานสายวิชาการ(เงินรายได้)				ลูกจ้างชั่วคราว(อาจารย์)				รวมทั้งหมด (คน)
		อาจารย์	ผศ.	รศ.	ศ.	อาจารย์	ผศ.	รศ.	ศ.	อาจารย์	ผศ.	รศ.	ศ.	อาจารย์	ผศ.	รศ.	ศ.	
1	สำนักงานอธิการบดี	0	0	0	0	35	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	35
2	คณะเกษตรศาสตร์ จ	21	17	12	0	11	4	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	66
3	คณะวิทยาศาสตร์	55	27	15	0	37	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	135
4	คณะวิศวกรรมศาสตร์	26	15	5	0	40	3	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	89
5	คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์	9	2	1	0	25	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	38
6	บัณฑิตวิทยาลัย	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
7	คณะมนุษยศาสตร์	21	18	15	0	54	1	0	0	0	0	0	0	2	0	0	0	111
8	คณะสังคมศาสตร์	2	3	4	0	31	3	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	44
9	คณะนิติศาสตร์	1	2	0	0	16	2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	21
10	คณะวิทยาการจัดการและสารสนเทศศาสตร์	10	14	2	0	43	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	70
11	คณะศึกษาศาสตร์	4	7	18	0	19	2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	50
12	คณะเภสัชศาสตร์	16	24	12	0	22	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	74
13	คณะแพทยศาสตร์	18	9	0	1	39	3	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	70
14	คณะพยาบาลศาสตร์	2	5	0	0	24	2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	33
15	คณะสหเวชศาสตร์	12	2	0	0	41	0	2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	57
16	คณะทันตแพทยศาสตร์	10	5	1	0	53	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	69
17	คณะวิทยาศาสตร์การแพทย์	28	20	4	0	37	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	90
18	สำนักหอสมุด	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
19	วิทยาลัยนานาชาติ	0	0	1	0	7	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	8
20	วิทยาลัยหลังงานทดแทน	2	0	1	0	5	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	9
21	คณะสาธารณสุขศาสตร์	1	1	0	0	12	2	0	0	0	0	0	0	4	0	0	0	20
22	มหาวิทยาลัยนเรศวร ทะเยา	12	1	1	0	391	5	1	0	0	0	0	0	16	0	0	0	427
23	สถาบันเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
24	สถาบันบริหารการวิจัยและพัฒนา	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
รวม		250	172	92	1	942	29	5	0	0	0	0	0	25	0	0	0	1516
รวมบุคลากรสาย ก.(แยกประเภท)		515				976				0				25				
รวมบุคลากรสายวิชาการ (อาจารย์)		250				942				0				25				1217
รวมบุคลากรสายวิชาการ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์)			172				29				0				0			201
รวมบุคลากรสายวิชาการ (รองศาสตราจารย์)				92			5				0				0		97	
รวมบุคลากรสายวิชาการ (ศาสตราจารย์)					1	0						0				0	1	
รวมบุคลากร สาย ก. ทั้งหมด		1516																

ตำแหน่งทางวิชาการ

สถิติจำนวนบุคลากรของมหาวิทยาลัยนเรศวร ณ วันที่ 1 ต.ค.2551

ลำดับที่	คณะ/สำนัก/วิทยาลัย	ข้าราชการ			พนักงานมหาวิทยาลัย		พนักงานโดย ใช้เงินรายได้		พนักงาน ราชการ	ลูกจ้างชั่วคราว			ลูกจ้าง ประจำ	รวมทั้งหมด (คน)
		สาย	สาย	สาย	สาย	สาย	สาย	สาย		สาย	สาย	สายบริการ		
		ก.	ข.	ค.	วิชาการ	บริการ	วิชาการ	บริการ		วิชาการ	บริการ	จัดทำเอกสาร		
1	สำนักงานอธิการบดี	0	28	45	35	200	0	0	50	0	130	22	96	806
2	คณะเกษตรศาสตร์ฯ	50	1	2	16	18	0	0	3	0	16	1	0	107
3	คณะวิทยาศาสตร์	97	5	5	37	25	0	0	9	1	25	7	0	211
4	คณะวิศวกรรมศาสตร์	46	2	5	43	25	0	0	8	0	20	7	0	156
5	คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์	12	0	1	26	12	0	0	1	0	2	0	0	54
6	บัณฑิตวิทยาลัย	0	2	2	0	12	0	0	2	0	5	1	0	24
7	คณะมนุษยศาสตร์	54	2	2	55	19	0	0	1	2	13	0	0	148
8	คณะสังคมศาสตร์	9	0	1	34	16	0	0	1	1	5	0	0	67
9	คณะนิติศาสตร์	3	0	0	18	11	0	0	0	0	2	0	0	34
10	คณะวิทยาการจัดการและสารสนเทศศาสตร์	26	0	1	43	20	0	0	1	1	11	2	0	105
11	คณะศึกษาศาสตร์	29	5	2	21	19	0	0	2	0	11	0	0	89
12	คณะเภสัชศาสตร์	52	8	3	22	21	0	0	2	0	11	1	0	120
13	คณะแพทยศาสตร์	27	4	2	42	393	0	7	7	0	300	0	0	782
14	คณะพยาบาลศาสตร์	7	0	1	26	15	0	0	1	0	10	0	0	60
15	คณะสหเวชศาสตร์	14	0	2	43	19	0	0	1	0	11	0	0	90
16	คณะทันตแพทยศาสตร์	17	0	2	53	83	0	0	1	0	9	0	0	165
17	คณะวิทยาศาสตร์การแพทย์	52	0	1	38	22	0	0	1	0	20	0	0	134
18	คณะสาธารณสุขศาสตร์	2	0	1	14	15	0	0	0	4	7	0	0	43
19	สำนักหอสมุด	0	13	5	0	14	0	0	4	0	15	5	0	56
20	วิทยาลัยนานาชาติ	1	1	0	7	12	0	0	0	0	5	0	0	26
21	วิทยาลัยพลังงานทดแทน	3	0	0	6	12	0	0	1	0	4	0	0	26
22	มหาวิทยาลัยนเรศวร พะเยา	14	0	0	397	165	0	0	13	16	40	0	0	645
23	สถาบันเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน	0	0	0	0	7	0	0	0	0	0	0	0	7
24	สถาบันบริหารการวิจัยและพัฒนา	0	1	0	0	11	0	0	0	0	6	0	0	18
รวมบุคลากรทั้งหมด		515	72	83	976	1166	0	7	109	25	678	46	96	3773
รวมบุคลากร (แยกตามประเภท)		670			2142		7		109	749			96	3773
รวมบุคลากรสาย ก. (ชรก. + พนักงาน)		515	0	0	976	0	0	0		0	0	0	0	1491
รวมบุคลากรสาย ก. (ชรก. + พนักงาน + ลูกจ้าง)		515	0	0	976	0	0	0		25	0	0	0	1516
รวมบุคลากรสาย บริการ		0	155		0	1166	0	7	109	0	678	46	96	2257

จำนวนนิสิต

สรุปจำนวนนิสิต ระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2551

ชั้นปี	พิษณุโลก			พะเยา			รวมทั้งสิ้น
	ภาคปกติ **	ภาคพิเศษ	รวม	ปกติ	พิเศษ	รวม	
1	4,771	1,155	5,926	3,537	56	3,593	9,519
2	3,721	1,067	4,788	2,259	114	2,373	7,161
3	3,476	483	3,959	1,121	-	1,121	5,080
4	3,221	412	3,633	1,437	-	1,437	5,070
5	756	262	1,018	223	-	223	1,241
6	310	34	344	90	-	90	434
รวมทั้งสิ้น	16,255	3,413	19,668	8,667	170	8,837	28,505

หมายเหตุ : ** รวมประกาศนียบัตรวิชาชีพครู/ผู้ช่วยทันตแพทย์/ระบบการศึกษาทางไกล 103 คน

สรุปจำนวนนิสิต ระดับปริญญาโท ปีการศึกษา 2551

ชั้นปี	พิษณุโลก			พะเยา			รวมทั้งสิ้น
	ภาคปกติ	ภาคพิเศษ	รวม	ปกติ	พิเศษ	รวม	
1	477	1,330	1,807	18	246	264	2,071
2	364	1,613	1,977	6	100	106	2,083
3	367	107	474	0	19	19	493
4	404	19	423	0	2	2	425
5	5	0	-	-	-	-	5
รวมทั้งสิ้น	1,617	3,069	4,686	24	367	391	5,077

สรุปจำนวนนิสิต ระดับปริญญาเอก ปีการศึกษา 2551

ชั้นปี	พิษณุโลก			พะเยา			รวมทั้งสิ้น
	ภาคปกติ	ภาคพิเศษ	รวม	ปกติ	พิเศษ	รวม	
1	181	-	181	-	-	-	181
2	128	-	128	-	-	-	128
3	22	-	22	-	-	-	22
4	78	-	78	-	-	-	78
5	84	-	84	-	-	-	84
6	3	-	3	-	-	-	3
รวมทั้งสิ้น	496	-	496	-	-	-	496

รวมมีนิสิตทั้งสิ้น **34,078** คน

ข้อมูล ณ วันที่ 10 กรกฎาคม 2551

2. วิสัยทัศน์

มหาวิทยาลัยนเรศวรเป็นแหล่งรวมและเสริมสร้างองค์ความรู้ เพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และสังคมไทยให้นำไปสู่การพึ่งพาตนเอง รวมทั้งการแข่งขันได้แบบยั่งยืนในประชาคมโลก

3. ปรัชญา

มหาวิทยาลัยนเรศวร มีอุดมการณ์ มุ่งมั่นที่จะดำเนินตามรอยเบื้องพระยุคลบาทสมเด็จพระนเรศวรมหาราช ผู้พระราชทานความเป็นไท ความสงบ ความผาสุก แก่ปวงชนชาวไทยมาแล้วในอดีต ดังนั้น มหาวิทยาลัยนเรศวรจึงมุ่งมั่นที่จะสืบสานให้สังคมไทยเป็นไทจากอวิชา โดยค้นคว้าและสะสมองค์ความรู้เพื่อผลิตบัณฑิตให้มีความเป็นเลิศทางวิชาการ และมีคุณธรรม จริยธรรม เป็นแบบอย่างที่ดีงามในการดำรงชีวิตและสร้างสรรค์สังคมให้เกิดความสงบและสันติสุข มุ่งอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ศิลปะ วัฒนธรรมและประเพณี เพื่อเป็นมรดกของชาติ สืบไป

4. พันธกิจ

1. ด้านการผลิตบัณฑิต

มหาวิทยาลัยนเรศวรมีภารกิจหลักที่ต้องทำการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ทุกระดับอย่างต่อเนื่อง เพราะเป็นปัจจัยสำคัญในการชักนำให้เกิดความเจริญยั่งยืนนาน และการหลีกเลี่ยงภาวะชะงักงันเส้นทางการพัฒนาทางเศรษฐกิจของประเทศ มหาวิทยาลัยนเรศวรจะต้องมุ่งเน้นการสร้างบัณฑิต ให้มีงานทำ และสามารถไปทำงานได้ทุกแห่งในโลก การผลิตบัณฑิตในระดับปริญญาโท – เอก จะดำเนินการโดยการมีหุ้นส่วน (Partnership) หรือสร้างเครือข่าย (Networking) ทางวิชาการกับมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงในต่างประเทศ เพื่อเป็นการพัฒนาศักยภาพและความพร้อมด้านอาจารย์ของเราควบคู่ไปกับมาตรฐานทางวิชาการด้วย นอกจากนี้จะต้องปรับตัวให้มีพลวัตและความหลากหลาย มากขึ้นในอนาคต ทั้งในเชิงวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนากำลังคนทุกระดับอย่างต่อเนื่อง ทั้งเพื่อพัฒนาทักษะและภูมิปัญญาในงานอาชีพ ในฐานะแรงงานทางเศรษฐกิจของประเทศ และเพื่อพัฒนาจิตสำนึกและคุณธรรมในฐานะมนุษย์และพลเมืองดีของสังคมไทยและสังคมโลก กลุ่มเป้าหมายอุดมศึกษาต้อง มีความหลากหลายยิ่งขึ้น ครอบคลุมทั้งกลุ่มเป้าหมายก่อนเข้าสู่ตลาดแรงงาน และกลุ่มเป้าหมายในตลาดแรงงาน นอกจากนี้ยังต้องมีการปรับตัวเกี่ยวกับเรื่องวิธีการและเนื้อหาสาระอีกด้วย

2. ด้านการวิจัย

มหาวิทยาลัยนเรศวรจะมุ่งการวิจัยและพัฒนาโดยเฉพาะการวิจัยประยุกต์ เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมที่มีรูปแบบที่ซับซ้อนขึ้น เช่น การวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี เพื่ออุตสาหกรรมสมัยใหม่ที่เงินทุนปัญญามากกว่าทุนแรงงานหรือทุนวัตถุดิบ การวิจัยเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรและการฟื้นฟู และการอนุรักษ์สภาพแวดล้อม การวิจัยเชิงอุตสาหกรรม การวิจัยและพัฒนาาระบบบริการด้านสาธารณสุข เป็นต้น ในขณะที่เดียวกันมหาวิทยาลัยนเรศวรจะให้ความสำคัญสูงขึ้นแก่การวิจัยพื้นฐานควบคู่ไปกับการวิจัย

ประยุกต์ โดยมุ่งให้การพัฒนาการวิจัยพื้นฐานในสาขาต่าง ๆ เป็นฐานนำไปสู่การวิจัยประยุกต์ที่มีประสิทธิภาพและการเรียนการสอนที่มีประสิทธิผล และสร้างความสามารถในการพึ่งพาตนเองด้านความรู้ของประเทศไทยได้อย่างแท้จริงในระยะยาว โดยจะต้องสร้างผู้นำในการทำวิจัย ดำเนินการในลักษณะหุ้นส่วน (Partnership) หรือ การสร้างเครือข่าย (Networking) กับมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงทั้งในและต่างประเทศ เพื่อให้นำไปสู่ ความเป็นสากลได้เร็วขึ้นด้วย

3. ด้านการบริการวิชาการ

มหาวิทยาลัยนเรศวรจะมุ่งเน้นการบริการทางวิชาการในรูปแบบที่หลากหลายขึ้น การให้บริการบางประเภทควรจะเน้นแหล่งเงินทุนที่สำคัญยิ่งขึ้นของสถาบันการศึกษา โดยเฉพาะการให้บริการวิชาการแก่กลุ่มเป้าหมายที่มีกำลังซื้อสูง เช่น ภาคธุรกิจและอุตสาหกรรม รวมทั้งควรได้มีการพิจารณาเกี่ยวกับการลงทุนและดำเนินการร่วมกับภาคเอกชนในการบริการวิชาการบางประเภท โดยเฉพาะการจัดตั้งหน่วยทดสอบมาตรฐานในสาขาต่าง ๆ เพื่อให้บริการทั่วไป เป็นต้น การดำเนิน การอาจจะต้องใช้ระบบหุ้นส่วน (Partnership) และการสร้างเครือข่าย (Networking) เข้ามาช่วยในการสร้างจุดแข็งและการยอมรับของสังคม โดยทั่วไป

4. ด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม

มหาวิทยาลัยนเรศวรตระหนักดีว่าภารกิจด้านนี้กว้างขวางยิ่งขึ้นในอนาคต เนื่องจากแนวโน้มการผสมผสานทางวัฒนธรรม และการมีส่วนร่วมในประชาคมโลกในด้านเศรษฐกิจมากขึ้น ทำให้การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของสังคมไทยเป็นรากฐานของการพัฒนาอย่างมีคุณภาพ การทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ไม่ควรถูกจำกัดอยู่แต่ในการอนุรักษ์มรดกทางศิลปะและวัฒนธรรมไทยเท่านั้น แต่ควรหมายรวมถึงการศึกษาให้เข้าใจความเป็นไทยอย่างถ่องแท้ เพื่อนำไปสู่การสงวนความแตกต่างทางวัฒนธรรมและการอยู่ร่วมกันในประชาคมโลกอย่างมีเอกลักษณ์และศักดิ์ศรี การเสริมสร้างวัฒนธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ให้เกิดขึ้นกับบุคคล องค์กร และสังคมอีกด้วย

บทที่ 2

หลักการและแนวคิดการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษา

มหาวิทยาลัยนเรศวร (พ.ศ. 2552 – 2555)

1. วิสัยทัศน์ประเทศไทยสู่ปี พ.ศ. 2570

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จัดประชุมประจำปีกำหนดวิสัยทัศน์ประเทศไทยสู่ปี พ.ศ.2570 โดยมีรายละเอียดที่น่าสนใจบางประการดังนี้

องค์ประกอบที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในประเทศไทย ประกอบด้วย (1) การรวมตัวของกลุ่มเศรษฐกิจและการเปลี่ยนแปลงในตลาดการเงินโลก (2) การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดด (3) การเปลี่ยนแปลงด้านสังคม (4) การเคลื่อนย้ายคนอย่างเสรี (5) การเปลี่ยนแปลงด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงในอนาคตประกอบด้วย

อิทธิพลจากภายนอก : การรวมกลุ่มประเทศในอนุภูมิภาค ระบบเศรษฐกิจจีน-อินเดีย ระบบการเงินโลก สังคมผู้สูงอายุ การก้าวกระโดดของเทคโนโลยี พลังงาน และภาวะโลกร้อน

อิทธิพลจากภายใน : การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศ ภาวะผู้สูงอายุ การเปลี่ยนแปลงผู้สังคมเมืองและการพัฒนาอนุภูมิภาค

เทคโนโลยี 4 ประการ ที่เป็นตัวเขี่ยวนำการเปลี่ยนแปลงในสังคมอนาคต ได้แก่ นาโนเทคโนโลยี (Nanotechnology) เทคโนโลยีระบบประสาท (Neuron technology) เทคโนโลยีข่าวสาร (Information technology) และเทคโนโลยีชีวภาพ (Biotechnology)

การนี้ส่งผลต่อสภาพสังคมไทยที่พึงปรารถนาในอีก 20 ปีข้างหน้าคือ

1. คนไทยมีความรู้ความสามารถและทักษะชีวิตที่ดี มีจิตสาธารณะ มีทักษะความรู้ ได้รับการพัฒนาที่เหมาะสมในแต่ละช่วงวัย
2. ครอบครัวมีความรัก ความอบอุ่น มีสัมพันธภาพที่ดี เสริมสร้างค่านิยมที่ดีให้แก่สมาชิกในครอบครัว
3. ชุมชนมีความเอื้ออาทร พึ่งตนเองได้ รวมกลุ่มเข้มแข็ง ปรับตัวพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง มีบทบาทในการพัฒนา จัดการปัญหาด้วยตนเอง
4. สังคมมีความปลอดภัย มั่นคง ด้วยปัจจัยพื้นฐาน บริการสาธารณะที่มีคุณภาพพอเพียงเกื้อหนุนการสร้างสังคมไทยให้เข้มแข็ง มีการพัฒนาที่สมดุลในทุกมิติตามภูมิสังคม
5. ประเทศไทยเป็นหุ้นส่วนการพัฒนากับประเทศเพื่อนบ้านและอนุภูมิภาค การดังกล่าว ทำให้สามารถกำหนดเป็นข้อความวิสัยทัศน์ได้ดังนี้

คนไทยภาคภูมิใจในความเป็นไทย มีมิตรไมตรีบนวิถีชีวิตแห่งความพอเพียง ยึดมั่นในวัฒนธรรมประชาธิปไตย และหลักธรรมาภิบาล การบริการสาธารณะขั้นพื้นฐานที่ทั่วถึง มีคุณภาพ สังคมมีความปลอดภัยและมั่นคง อยู่ในสภาวะแวดล้อมที่ดี เกื้อกูลและเอื้ออาทรซึ่งกันและกัน ระบบการผลิตเป็นมิตรกับ

สิ่งแวดล้อม มีความมั่นคงทางด้านอาหารและพลังงาน อยู่บนฐานทางเศรษฐกิจที่พึ่งตนเองและแข่งขันได้ ในเวทีโลก สามารถอยู่ในประชาคมภูมิภาคและโลกได้อย่างมีศักดิ์ศรีและสามารถกำหนดพันธกิจของประเทศได้ ดังนี้

1. การพัฒนาตั้งอยู่บนพื้นฐานของหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
2. ปรับโครงสร้างเศรษฐกิจประเทศไทยให้พึ่งตนเองและแข่งขันได้ในตลาดโลก
3. ปรับโครงสร้างทางสังคมให้มีความเอื้ออาทรและพึ่งพาตนเองได้ สามารถดำรงอยู่อย่างมั่นคงภายใต้ บริบทการเปลี่ยนแปลง
4. ร่วมมือกันจัดการทรัพยากรธรรมชาติและหลากหลายทางชีวภาพ ให้เกิดความอุดมสมบูรณ์ประชาชนต้องดำเนินชีวิตด้วยจิตสำนึกในคุณค่าของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
5. เสริมสร้างวัฒนธรรมประชาธิปไตยควบคู่กับการบริหารจัดการที่ดีเพื่อสร้างสันติสุขและความเป็นธรรมในสังคมไทย

กำหนดเป็นประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมได้ดังนี้

1. ปรับโครงสร้างทางสังคมรองรับการเปลี่ยนแปลงและเชื่อมโยงกับการปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจ
2. การส่งเสริมสถาบันครอบครัวและชุมชนในกระบวนการพัฒนา
3. การพัฒนาคนให้เหมาะสมตามช่วงอายุและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสภาพ สังคมในอนาคต
4. การเสริมสร้างความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ในอนุภูมิภาคอย่างเข้มแข็ง

2. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 – 2554)

ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

ภายใต้บริบทการเปลี่ยนแปลงในกระแสโลกาภิวัตน์ที่ปรับเปลี่ยนเร็วและสลับซับซ้อนมากยิ่งขึ้น จำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศที่เหมาะสม โดยเสริมสร้างความแข็งแกร่งของโครงสร้างของระบบต่างๆ ภายในประเทศให้มีศักยภาพ แข่งขันได้ในกระแสโลกาภิวัตน์ และสร้างฐานความรู้ให้เป็นภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ได้อย่างรู้เท่าทัน ควบคู่ไปกับการกระจายการพัฒนาที่เป็นธรรมและเสริมสร้างความเท่าเทียมกันของกลุ่มคนในสังคม และความเข้มแข็งของชุมชนท้องถิ่น พร้อมทั้งฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้คงความสมบูรณ์เป็นรากฐานการพัฒนาที่มั่นคง และเป็นฐานการดำรงชีวิตของชุมชนและสังคมไทย ตลอดจนการเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการประเทศทุกระดับ อันจะนำไปสู่การพัฒนาประเทศที่มั่นคงและยั่งยืน สามารถดำรงอยู่ในประชาคมโลกได้อย่างมีเกียรติภูมิและมีศักดิ์ศรี โดยมียุทธศาสตร์การพัฒนาดังกล่าวในระยะเวลาแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 ดังนี้

- 1) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพคนและสังคมไทยสู่สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนให้มีคุณธรรมนำความรู้ การเสริมสร้างสุขภาวะคนไทยให้มีสุขภาพแข็งแรงทั้งกายและใจ และอยู่ในสภาพแวดล้อมที่น่าอยู่ การเสริมสร้างคนไทยให้อยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างสันติสุข
- 2) ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและสังคมให้เป็นรากฐานที่มั่นคงของประเทศ ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการกระบวนการชุมชนเข้มแข็ง การสร้างความมั่นคงของเศรษฐกิจชุมชน การเสริมสร้างศักยภาพของชุมชนในการอยู่ร่วมกันกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสันติและเกื้อกูล
- 3) ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้สมดุลและยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างการผลิตเพื่อเพิ่มผลิตภาพและคุณค่าของสินค้าและบริการบนฐานความรู้และความเป็นไทย การสร้างภูมิคุ้มกันของระบบเศรษฐกิจ การสนับสนุนให้เกิดการแข่งขันที่เป็นธรรมและการกระจายผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเป็นธรรม
- 4) ยุทธศาสตร์การพัฒนาบนฐานความหลากหลายทางชีวภาพและการสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ให้ความสำคัญกับการรักษาฐานทรัพยากรและความสมดุลของระบบนิเวศ การสร้างสภาพแวดล้อมที่ดีเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตและการพัฒนาที่ยั่งยืน การพัฒนาคุณค่าความหลากหลายทางชีวภาพและภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทางสำคัญ
- 5) ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการประเทศ มุ่งเสริมสร้างความเป็นธรรมในสังคมอย่างยั่งยืน โดยให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างและพัฒนาวัฒนธรรมประชาธิปไตยและธรรมาภิบาลให้เป็นส่วนหนึ่งของวิถีการดำเนินชีวิตในสังคมไทย โดยสร้างกระบวนการเรียนรู้ ปลุกฝังจิตสำนึก ค่านิยมวัฒนธรรมประชาธิปไตยและธรรมาภิบาลแก่เยาวชนและประชาชนทุกระดับอย่างต่อเนื่องจริงจัง เสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคประชาชนให้สามารถ เข้าร่วมในการบริหารจัดการประเทศ สร้างภาคราชการที่มีประสิทธิภาพและมีธรรมาภิบาล เน้นการบริการแทนการกำกับควบคุม และทำงานร่วมหุ้นส่วนการพัฒนา การกระจายอำนาจการบริหารจัดการประเทศสู่ภูมิภาค ท้องถิ่น และชุมชนท้องถิ่นต่อเนื่อง ส่งเสริมภาคธุรกิจเอกชนให้เกิดความเข้มแข็ง สุจริต และมีธรรมาภิบาล การปฏิรูปกฎหมาย กฎระเบียบ และขั้นตอน กระบวนการเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมเพื่อสร้างความสมดุลในการจัดสรรประโยชน์จากการพัฒนา การรักษาและเสริมสร้างความมั่นคงเพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการประเทศสู่คุณภาพและความยั่งยืน

3. กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551 – 2565)

เป้าหมายของกรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาว ฉบับที่ 2 เมื่อสิ้นสุดแผนในปี พ.ศ. 2565 คือ การ “ยกระดับคุณภาพอุดมศึกษาไทย เพื่อผลิตและพัฒนาบุคลากรที่มีคุณภาพสามารถปรับตัวสำหรับงานที่

เกิดขึ้นตลอดชีวิต พัฒนาศักยภาพอุดมศึกษาในการสร้างความรู้และนวัตกรรม เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในโลกาภิวัตน์ สนับสนุนการพัฒนาที่ยั่งยืนของท้องถิ่นไทย โดยใช้กลไกของธรรมาภิบาล การเงิน การกำกับมาตรฐาน และเครือข่ายอุดมศึกษา บนพื้นฐานของเสรีภาพทางวิชาการ ความหลากหลาย และเอกภาพเชิงระบบ”

กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาวฉบับที่สองนี้ ออกแบบโดยคำนึงถึงมิติบูรณาการและองค์รวมของการพัฒนาอุดมศึกษาเพื่อกำหนดทิศทางยุทธศาสตร์ (Strategic direction) สาระหลักมีสองส่วน ส่วนแรกเป็นการวิเคราะห์ภาพฉายและนัยสำคัญที่เป็นปัจจัยแวดล้อมรุมเร้า ส่งผลกระทบต่อมนุษย์และโลก ประเทศไทยจนถึงอุดมศึกษา ส่วนสองเป็นปัจจัยภายในระบบอุดมศึกษา ภาพฉายปัจจุบันและอนาคต (scenario) มี 7 เรื่องคือ ความเปลี่ยนแปลงด้านประชากร พลังงานและสิ่งแวดล้อม การมีงานทำและตลาดแรงงานในอนาคต การจัดการความขัดแย้งและความรุนแรง การกระจายอำนาจการปกครองเยาวชนไทย นักศึกษาไทย และบัณฑิตในอนาคต และเศรษฐกิจพอเพียง ปัจจัยภายในระบบอุดมศึกษาได้พิจารณา 9 ประเด็น ได้แก่ รอยต่อกับการศึกษาระดับอื่น การแก้ปัญหาอุดมศึกษาในปัจจุบัน ธรรมาภิบาลและการบริหารจัดการ การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ การเงิน อุดมศึกษา การพัฒนาบุคลากรในอุดมศึกษา เครือข่ายอุดมศึกษา การพัฒนาอุดมศึกษาในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ และโครงสร้างพื้นฐานการเรียนรู้

ความเปลี่ยนแปลงด้านประชากร อุดมศึกษาต้องเพิ่มบทบาทด้านการเพิ่มผลิตภาพเศรษฐกิจของกลุ่มวัยทำงาน เน้นการศึกษาต่อเนื่องเพื่อรองรับการเปลี่ยนงานและอาชีพ การเกิดอาชีพใหม่ อุดมศึกษาต้องส่งเสริมผู้สูงอายุให้ยังมีผลิตภาพทางสังคมและเศรษฐกิจ (Social and economic productivity) พลังงานและสิ่งแวดล้อม อุดมศึกษาต้องสร้างความตระหนักรู้การอนุรักษ์พลังงาน สิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติ ในการศึกษาทุกระดับและในหมู่ประชาชน ผลิตบัณฑิตและความรู้สู่ด้านการอนุรักษ์และจัดการพลังงาน พลังงานหมุนเวียนโดยเฉพาะพลังงานชีวภาพ และพลังงานทางเลือก ทำงานกับภาคการผลิตเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน เร่งรัดความเข้าใจสาธารณะ จนถึงการสร้างคนและองค์ความรู้ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติทั้งดิน น้ำ ป่าไม้ ระบบนิเวศ

ในส่วนการมีงานทำและตลาดแรงงานในอนาคต มี 4 ปัจจัยสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อตลาดแรงงาน ได้แก่ โครงสร้างทางเศรษฐกิจของประเทศโลกาภิวัตน์ ความเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและโลกสารสนเทศ การเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจไทยที่ชัดเจนต่อเนื่องคือ ภาคบริการและภาคอุตสาหกรรมเติบโตมาก สำคัญทั้งการจ้างงานและผลผลิตในรายได้ประชาชาติ อุดมศึกษาต้องทำงานกับภาคการผลิตจริง จำแนกบทบาทความสำคัญของกลไกที่ขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจทั้งผู้ประกอบการขนาดเล็ก SME ธุรกิจของครอบครัวกลุ่มสำคัญ บริษัทข้ามชาติ เพื่อให้โจทย์ชัดและสร้างผลงานได้ชัดเจน อุดมศึกษาต้องทำงานทั้งกับอุตสาหกรรมรายสาขาและกลุ่มอุตสาหกรรม เชิงพื้นที่ ผลิตบัณฑิต ฝึกอบรมและเพิ่มผลิตภาพในลักษณะ demand led ทำงานกับหน่วยงานวางแผนและภาคการผลิตเพื่อผลักดันอุตสาหกรรมความรู้ วิเคราะห์และชักนำภาคบริการใหม่ ที่สำคัญจากการพิจารณาห่วงโซ่ มูลค่าของการบริการแต่ละ

ประเภท ความรู้และเทคโนโลยีที่ใช้ ในแต่ละห่วงโซ่ ภาคเกษตรอุดมศึกษาต้องช่วยเตรียมความรู้และสร้างทักษะให้แรงงานที่ออกจาก ภาคเกษตรจนถึงระดับหนึ่งก่อนเข้าสู่ภาคการผลิต สร้างมูลค่าเพิ่มและความสำคัญของระบบเกษตรทั้งเกษตรน้ำฝน เกษตรกึ่งน้ำ เน้นความสำคัญของภาคเกษตรต่อความมั่นคงทางอาหาร (Food security) ในระดับครอบครัว ชุมชน พื้นที่ และประเทศ เป็นผู้รู้ผู้เล่นสำคัญด้านอุตสาหกรรมอาหารและการแปรรูปวัตถุดิบการเกษตร อุดมศึกษาไทยสามารถวางตำแหน่งผู้เล่นหลักในอาเซียนได้โดยการคู่ต้นแบบจากประชาคมยุโรป เช่น การพัฒนาคุณภาพการศึกษาเพื่อให้เกิดมาตรฐานการศึกษา และปริญญายกยอมรับกันได้ (Mutual recognition) อุดมศึกษาไทยต้องเตรียมความพร้อมสำหรับ “ศตวรรษแห่งเอเชีย” ที่จีนและอินเดียเป็นผู้เล่นสำคัญ ตระหนักว่า ความเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี นำมาซึ่ง “ผลิตภาพ” (productivity) และ “นวัตกรรม” (Innovation) ในกระบวนการผลิตสินค้าและบริการ เรียนรู้จากนักคิดอนาคต (Futurists) ต่อเทคโนโลยีที่มองไม่เห็นในวันนี้ หน่วยงานที่สำคัญของรัฐได้ร่วมกับภาคเอกชนกำหนดแผนยุทธศาสตร์ด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี เทคโนโลยีสารสนเทศ ที่อุดมศึกษาเข้าไปเป็นผู้เล่นสำคัญ **โลกยุคสารสนเทศ** เป็นสังคมไร้พรมแดน เกิดการจ้างงานและความมั่นคงทางเศรษฐกิจ การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและความรู้กระทำได้ง่าย เทคโนโลยีแพร่กระจายอย่างกว้างขวาง โดยไม่มีข้อจำกัดด้านเวลาและสถานที่ มีนวัตกรรมและตลาดแรงงานใหม่ๆ ที่มีมูลค่าเพิ่มและมูลค่าสูง บนรากฐานของนวัตกรรม ทรัพยากรมนุษย์โครงสร้างพื้นฐานและสารสนเทศ

การกระจายอำนาจการปกครอง จะเพิ่มความสำคัญต่อความเป็นไปและความเป็นอยู่ของบ้านเมืองในอนาคต อย่างสูง พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 ได้กำหนดให้มีการกระจายอำนาจการปกครองสู่ท้องถิ่น โดยมีแนวทางการกระจายอำนาจประกอบด้วย การถ่ายโอนภารกิจ การกระจายอำนาจการเงิน การถ่ายโอนบุคลากร การพัฒนาระบบตรวจสอบและการมีส่วนร่วมของประชาชน การปรับปรุงการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบ การกำกับดูแลการถ่ายโอนภารกิจ และการสร้างระบบการประกันคุณภาพบริการสาธารณะ อปท. ต้องการการสนับสนุนความเชี่ยวชาญในการติดตั้งระบบการจัดการความรู้ การฝึกอบรมและยกระดับความสามารถของบุคลากร เป็นต้น นอกจากนี้ท้องถิ่นยังมีงบประมาณที่ได้รับการจัดสรรจากส่วนกลาง และมีรายได้จากการจัดเก็บภาษีค่าบำรุง และค่าธรรมเนียม การที่อุดมศึกษาทำงานกับท้องถิ่นจะเสริมภารกิจหลักหนึ่งของอุดมศึกษาคือการบริการสังคมให้โดดเด่น รองรับเหตุผลของการจัดตั้งและการส่งเสริมสถาบันอุดมศึกษาบางกลุ่มที่อยู่ในภูมิภาคและท้องถิ่น งบประมาณ อปท. เป็นแหล่งรายได้ที่จะเพิ่มความสำคัญสถาบันอุดมศึกษาในพื้นที่ ในการทำงานกับ อปท. อุดมศึกษาควรรวมตัวทำงานเป็นเครือข่ายพื้นที่ (เชิงภูมิสังคมและ เขตการปกครอง) และเครือข่ายเชิงประเด็น เพราะโจทย์ท้องถิ่นเป็นโจทย์บูรณาการต้องการความรู้หลายระดับหลากหลายสาขา การทำงานต้องการมวลวิฤทธิทั้งฝ่ายอุปสงค์และอุปทาน ประเด็นหลักที่เป็นเรื่องใหม่ท้าทายอุดมศึกษาไทยคือ การจัดการความขัดแย้งและความรุนแรง รัฐกำลังแก้ปัญหาด้วยความเด็ดขาดในเบื้องต้น สร้างการเข้าถึงเข้าใจ เพิ่มโอกาสทางการศึกษาและอาชีพในปัจจุบัน ควบคู่กับการ

สร้างความเข้าใจและโอกาสอย่างถาวรในอนาคตด้วยการศึกษา ทั้งนี้ อุดมศึกษาจะเป็นปัจจัยชี้ขาดในระยะกลางและระยะยาว

ทุกประเทศให้ความสำคัญต่อเด็กและเยาวชนของตนเอง ผู้ได้รับผลโดยตรงของแผนอุดมศึกษา ระยะยาว คือ เยาวชนไทย นักศึกษาไทย และบัณฑิตในอนาคต อุดมศึกษาควรเพิ่มพื้นที่การเรียนรู้ของเยาวชนและนักศึกษาในแบบของทักษะชีวิต ทักษะสังคม (Socialization) สมรรถนะพื้นฐานร่วม (Baseline competencies) ที่ข้ามพ้นความรู้วิชาการ ที่เป็นแท่ง ความรู้และความ สามารถเชิงบูรณาการที่ฝังตัว (Tacit Knowledge and ability) ที่หาไม่ได้จากการเรียนการสอนในห้องที่ขาดปฏิสัมพันธ์ สร้างความพร้อมเพื่อเปิดโลกทัศน์สำหรับบัณฑิตในสภาวะโลกาภิวัตน์ด้านภาษาและวัฒนธรรม รู้และเห็นคุณค่าของพหุลักษณะ พหุวัฒนธรรม เพิ่ม mobility และความหลากหลาย (diversity) ของนักศึกษาต่างวัย ต่างภูมิหลัง วัฒนธรรมและสังคม ต่างเผ่าพันธุ์ รวมถึงอาจารย์ การแลกเปลี่ยนและหลักสูตรสองภาษาจะเป็นกลไกสำคัญ อุดมศึกษาพึงจัดให้มีการศึกษาในระบบ “ศิลปศาสตร์” (Liberal Arts Education) ในยุค Post Modern – Post Industrialization ทั้งนี้ หมายรวมทั้งสาระแห่งศาสตร์และกระบวนการแห่งศาสตร์ เรียนรู้บนฐานการทำงานในภาค การผลิตและภาคสังคม (Work – based / Community – based education) เช่น Internship/ Apprenticeship ในภาคการผลิต และภาคสังคม สหกิจศึกษา (Co-operative education) ทักษะวิศวกรรม (Engineering practice school) เศรษฐกิจพอเพียง ที่ประชาชนชาวไทยได้รับพระราชทานจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวนั้น สถาบันอุดมศึกษายังเข้าใจและปฏิบัติเรื่องเศรษฐกิจพอเพียงในขั้นเริ่มต้น อุดมศึกษาควรเป็นผู้นำให้วิเคราะห์ได้ปฏิบัติได้ บนฐานทรัพยากรภูมิสังคม สร้างความรู้ใหม่เกิดผลเป็นรูปธรรมทั้งระดับปัจเจก ครอบครัว ชุมชน พื้นที่ (กายภาพ การปกครอง และภูมิสังคม) องค์กร ภาคการผลิต

ตามที่กล่าวแล้ว กรอบแผนอุดมศึกษาระยะยาวมีมิติบูรณาการและองค์รวมการพัฒนา จึงพิจารณาปัจจัยที่เกี่ยวข้องและปัจจัยภายในอุดมศึกษาเอง ปัจจัยแรกคือ รอยต่อกับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และการอาชีวศึกษา อุดมศึกษาเองต้องให้เวลากับการศึกษาขั้นพื้นฐานและอาชีวศึกษา 3 เรื่อง เรื่องแรกคือ พัฒนาและสร้างครูคุณภาพสูงซึ่งเป็นตัวคูณ (Multiplier) ทำให้มีคนเก่งมาเรียนครู โดยมีบทบาทการผลิตครูนอกระบบ 5 ปี ครูมัธยมศึกษาและครูช่างเทคนิคต้องมีฐานแน่นทางวิชาการ ทั้งฝึกสอน รวมทั้งฝึกทักษะจริงในสถานประกอบการสำหรับครูช่างเทคนิคที่อาจต้องการเวลาเพิ่มมากกว่าหนึ่งปี เรื่องสองคือ พัฒนาเด็กที่มีความสามารถพิเศษ ซึ่งเป็นเสมือนหัวรถจักรสำหรับประเทศในอนาคต เรื่องสามคือ อุดมศึกษาต้องเปิดโอกาสให้ผู้จบอาชีวศึกษาและกำลังทำงานสามารถเข้าศึกษาต่อในอุดมศึกษาได้ด้วยความยืดหยุ่น ประกอบอาชีพต่อไป ไม่ต้องทิ้งงานทั้งอาชีพ ศึกษาในเงื่อนไขเวลาที่ไม่บีบรัด ไม่ผูกมัด นักศึกษาที่เป็นผู้ขับเคลื่อนภาคการผลิตจริง ไม่กำหนดว่าต้องเรียนสำเร็จในเวลาอันสั้น เช่น ระบบการศึกษา 4 ปี ซึ่งเป็นเรื่องของนิสิตนักศึกษาในวัย 18 – 22 ปี และการสะสมหน่วยกิตในทำนองธนาคารหน่วยกิต (Credit Bank)

ในส่วนของระบบอุดมศึกษาปัจจุบันที่มีสถาบันให้ปริญญาประมาณร้อยห้าสิบแห่งที่สังกัดกระทรวงศึกษาธิการมีความซ้ำซ้อน แข่งชิงนักศึกษาและทรัพยากร มีปัญหาคุณภาพ การแก้ปัญหาอุดมศึกษา

ในปัจจุบัน ต้องใช้กลไกมาตรฐานและการจัดสรรทรัพยากรเพื่อลดเลิกหลักสูตรที่ไม่ใช่ความต้องการของสังคมหรือการพัฒนาเศรษฐกิจ ปิดหน่วยงานที่มีคุณภาพการศึกษาต่ำ เกิดระบบอุดมศึกษาที่แบ่งงานกันทำ (Division of labor) วางตำแหน่งของแต่ละสถาบันให้เหมาะสม (Positioning) แบ่งอุดมศึกษาเป็น 4 กลุ่ม คือ กลุ่มวิทยาลัยชุมชน กลุ่มมหาวิทยาลัยสี่ปีและมหาวิทยาลัยศิลปศาสตร์ กลุ่มมหาวิทยาลัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเฉพาะทาง มหาวิทยาลัย Comprehensive และกลุ่มมหาวิทยาลัยวิจัย มหาวิทยาลัยบัณฑิตศึกษา ทั้งสี่กลุ่มจะตอบสนองต่อยุทธศาสตร์การสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันในระดับสากล ภาคการผลิตจริง การพัฒนาอาชีพ คุณภาพชีวิต ความเป็นอยู่ระดับท้องถิ่นและชุมชน การรองรับการเปลี่ยนอาชีพ เปลี่ยนงาน เลิกจ้างงาน การพัฒนาผลิตภาพของผู้ทำงานต่อเนื่อง ผู้ที่พ้นวัยทำงาน จนถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต ธรรมาภิบาลและการบริหารจัดการ ช่วยการกำหนดทิศทางจนถึงการพัฒนามหาวิทยาลัย ได้เร็ว อุดมศึกษาไทยต้องปรับปรุงเรื่องนี้ตั้งแต่ระดับองค์กรกำหนดและกำกับนโยบายคือ สภามหาวิทยาลัย ผู้บริหารทุกระดับ ข้อเสนอของแผนอุดมศึกษาระยะยาว คือ สร้างกลไกพัฒนาผู้ดำรงตำแหน่งสภามหาวิทยาลัย และผู้บริหารระดับต่างๆ ปรับระบบธรรมาภิบาลซึ่งรวมถึง โครงสร้าง สภามหาวิทยาลัยให้มีผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกเป็นหลัก สภามหาวิทยาลัยมีสำนักงานเลขาธิการทำงานเต็มเวลาดำเนินงาน จนถึง การปรับคณะกรรมการการอุดมศึกษาให้ทำหน้าที่คณะรัฐมนตรี หรือคณะกรรมการ (Commission) ที่มี คณะรัฐมนตรีหรือกรรมการ (Commissioner) เต็มเวลา และปรับสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาให้ สอดคล้องกัน

ในการประเมินความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทย มหาวิทยาลัยไทยไม่ติดกลุ่ม มหาวิทยาลัยชั้นนำที่มีคุณภาพทั้งในระดับโลกและระดับภูมิภาค ความสามารถในการสร้างนวัตกรรมของประเทศต่ำ โครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์อยู่ในระดับท้ายๆ ของประเทศที่ได้รับการจัดอันดับอุดมศึกษา เป็นองค์ประกอบหนึ่งของระบบวิจัยของประเทศ การสร้างความเป็นเลิศของการวิจัยของอุดมศึกษาจึงขึ้นกับการวางโครงสร้างระบบวิจัยในภาพรวม ซึ่งรวมถึงนโยบายระบบวิจัย การจัดสรรทรัพยากรวิจัย การบริหารจัดการทุนวิจัย ตลอดจนการประสานพลังระหว่างหน่วยปฏิบัติการวิจัย ความเชื่อมโยงและการทำงานร่วมกัน ระหว่างภาคเอกชน ในฐานะองค์กรอุดมปัญญา อุดมศึกษาถูกคาดหวังว่าเป็นกลไกสำคัญ ในการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ด้วยความจำกัดของทรัพยากรและนักวิจัยคุณภาพสูง อุดมศึกษาต้อง โฟกัส ใ้จทย์วิจัยและสร้างกลไกความเป็นเลิศ ระบบการประเมินสมรรถนะการวิจัยของกลุ่มวิชาการใน มหาวิทยาลัย ระบบ **Research Assessment Exercise (RAE)** ที่ใช้ในต่างประเทศควรนำมาประยุกต์และปรับใช้ เพื่อการประเมินความสามารถการวิจัยและจัดสรรทรัพยากรเพื่อการวิจัยสำหรับอุดมศึกษาไทย มหาวิทยาลัยควรผลักดันให้เกิดระบบวิจัยแห่งชาติ ที่ควรประกอบด้วยองค์กรระดับชาติที่กำหนดนโยบายวิจัย องค์กรจัดสรรเงินทุนวิจัยและหน่วยงานวิจัยที่มหาวิทยาลัยเป็นผู้เล่นสำคัญ สร้างระบบความเชื่อมโยงระหว่าง อุดมศึกษาและภาคการผลิต เพื่อให้อุดมศึกษาทำภารกิจจากมอุปสงค์ (demand led) เพิ่มขึ้น มีกลไกการทำงานร่วมกันในลักษณะพหุภาคี ระหว่างมหาวิทยาลัย กลุ่มมหาวิทยาลัย ศูนย์ความเป็นเลิศ ภาคอุตสาหกรรมในและต่างประเทศ ภาคสังคมและชุมชน

กลไกสำคัญที่หลายประเทศใช้การปฏิรูปอุดมศึกษาได้สำเร็จคือ ธรรมชาติและการบริหาร และการปฏิรูปการเงินอุดมศึกษา การลงทุนในอุดมศึกษาผ่านระบบงบประมาณปัจจุบันยังไม่สะท้อนคุณภาพ การศึกษา และยังมีได้ใช้เป็นกลไกกำกับเชิงนโยบายอย่างเต็มที่ การแบ่งภาระค่าใช้จ่ายเพื่ออุดมศึกษาระหว่าง ผู้เรียน รัฐ และผู้ได้รับประโยชน์ จากผลผลิตอุดมศึกษาไม่เหมาะสม นอกจากนั้น สถาบันอุดมศึกษาไทย จำนวนมากมีภาระที่จะต้องแสวงหาแหล่งทุนเพื่อรักษามาตรฐานการศึกษา นอกเหนือจากรองรับจำนวน นักศึกษาที่เพิ่มขึ้น ได้รับการดำเนินจากสาธารณะว่าเป็นอุดมศึกษาพาณิชย์ แผนอุดมศึกษาระยะยาวเสนอให้ รัฐปรับการจัดสรรงบประมาณประจำปีสำหรับมหาวิทยาลัยของรัฐ ที่ยังเป็น Supply-side financing ให้ สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาประเทศและเป็นไปตาม Performance – based มากขึ้น พิจารณาและ จัดรูปแบบใหม่ของกองทุนประเภท Contribution scheme ตั้งกองทุนพัฒนาอุดมศึกษา เพื่อการพัฒนาอาจารย์ และบุคลากร เชื่อมโยงอุดมศึกษากับภาคการผลิต สนับสนุนการจัดตั้งวิสาหกิจโดยมหาวิทยาลัย การพัฒนา แรงงานความรู้และเกษตรกรที่เลิกอาชีพการเรียนรู้ตลอดชีวิต สนับสนุนท้องถิ่น สร้างกลไกกำหนดและ จัดสรรงบประมาณความคุ้มกับการทำแผนยุทธศาสตร์ การกำกับคุณภาพด้วยองค์กรกันชน (buffer organization) ใช้หลักการ Financial autonomy ในการบริหารการเงินอุดมศึกษาบนฐานการแบ่งกลุ่ม อุดมศึกษา

การสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศควบคู่กับการเติบโตของอุดมศึกษาอย่างรวดเร็วและ ขาดทิศทางในทศวรรษที่ผ่านมา การนำสถาบันอุดมศึกษาเกือบห้าสิบแห่งที่อยู่ในกระทรวงศึกษาธิการเดิมมา รวมกับสถาบันอุดมศึกษาเดิมในทบวงมหาวิทยาลัย ทำให้เห็นเงื่อนไขเร่ดว่าที่จะสร้างอุดมศึกษาให้มี คุณภาพคือ ระบบการพัฒนาบุคลากรในอุดมศึกษา ทั้งนี้ การพัฒนาอาจารย์ในมหาวิทยาลัยต้องคำนึงถึง การ พัฒนาหลายมิติ เช่น ด้านวิชาการ ความเป็นครู ความสามารถในการจัดการเรียนการสอน ความสามารถ ด้านการวิจัย สมรรถนะทางวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับสาขาที่ตนรับผิดชอบ การบริหารจัดการ การขัดเกลาทาง สังคม คำนึงถึงช่วงวัยต่างๆ ของการทำงานและพัฒนา (Life cycle development) จัดให้มีกระบวนการ Mentoring โดยผู้มีความรู้และประสบการณ์ บนฐานของการพัฒนาจากการทำงานจริง แผนอุดมศึกษาระยะ ยาวได้เสนอให้มีทิศทางชัดเจนในการจัดการศึกษา การมีส่วนร่วมระหว่างมหาวิทยาลัยและผู้เรียนในการ ออกค่าใช้จ่ายในการส่งนักศึกษาไปต่างประเทศ และการสร้างทิศทางสำหรับมหาวิทยาลัยรัฐใหม่ด้วยอัตรา กำลังคนที่รัฐบาลกำหนดให้ยุทธศาสตร์สร้างพลังร่วมโดย เครือข่ายอุดมศึกษา เป็นสิ่งที่ควรสนับสนุนและ ผลักดันด้วยนโยบายและกลไกงบประมาณ สถาบันอุดมศึกษาควรรวบรวมการเรียนการสอน การทำงานและ การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานร่วมกันจนนำไปสู่การรวบรวมสถาบันเมื่อพร้อม รัฐสนับสนุนให้สถาบันที่เข้มแข็ง สร้างความสามารถสถาบันใหม่ สร้างเครือข่ายพัฒนาการเรียนการสอน การพัฒนาบุคลากร การทำงานภาค สังคม เป็นต้น

ปัจจัยพื้นฐานสามจังหวัดภาคใต้ที่นำสู่ปัญหาความรุนแรง ข้อเสนอแนวทางสร้างความสมานฉันท์ และการพัฒนาพื้นที่ ได้กล่าวถึงในเรื่องการจัดการความขัดแย้งและความรุนแรงในส่วนภาพฉายที่ระบุ มาแล้ว ในปี 2550 รัฐบาลได้ทำแผนยุทธศาสตร์ในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดย

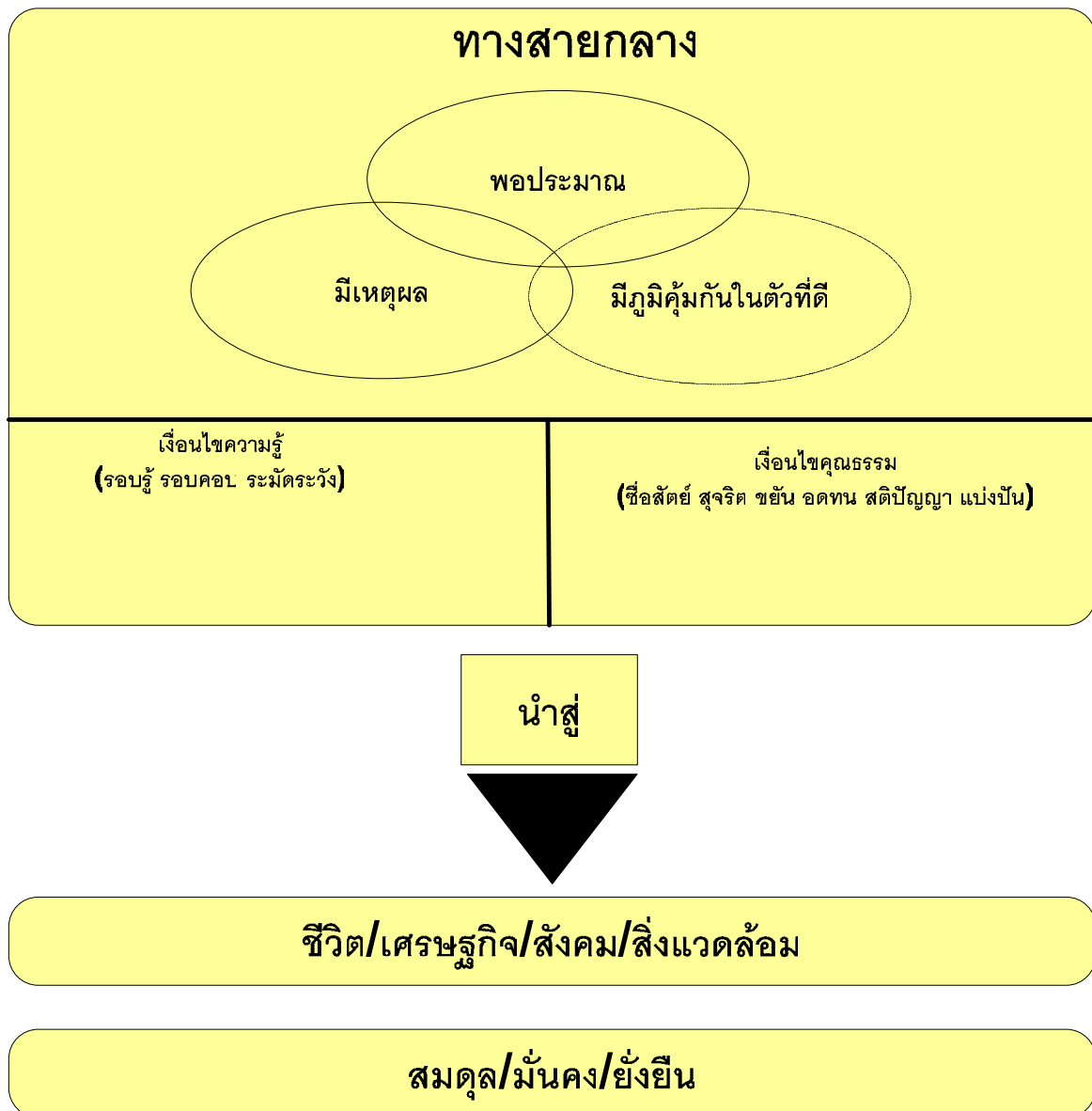
สกอ. กำหนด การพัฒนาอุดมศึกษาในเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้ เป็นส่วนของแผน อุดมศึกษาระยะยาว ซึ่งประกอบด้วย การพัฒนาเด็กเยาวชนและนักศึกษา การพัฒนาครูและบุคลากรใน พื้นที่ การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันอุดมศึกษา และการพัฒนาอุดมศึกษาสู่อาเซียน แนวทางหลักเป็น การใช้ปัญญาให้เข้าถึง เข้าใจ ยอมรับและเห็นคุณค่าของสังคมไทยที่มีความเป็นพหุลักษณะ พหุวัฒนธรรม การสร้าง mobility สำหรับเด็กเยาวชน และประชาชนในภาคใต้ สร้างโอกาสการได้รับการศึกษาที่มี คุณภาพ การประกอบอาชีพในภาคใต้ ความเชื่อมต่อกับอาเซียนและประชาคมมุสลิมในโลก

โครงสร้างพื้นฐานการเรียนรู้ของอุดมศึกษา เป็นทั้งหัวใจและปัจจัยสำคัญของอุดมศึกษา ครอบคลุม ทั้งโครงสร้างเชิงสสารัตถะ และโครงสร้างทางกายภาพที่สำคัญ 4 ประการ ส่วนหัวใจคือ โครงสร้างหลักสูตร ที่ตอบสนองต่อความต้องการของตลาดและสังคมในปัจจุบันและอนาคต ส่วนที่เป็นปัจจัยคือ สังคมสารสนเทศ สังคมฐานความรู้ ทรัพยากร การเรียนรู้ ระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต สิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อ การปฏิสัมพันธ์และการเรียนรู้ อุดมศึกษาต้องตระหนักว่าการอุดมศึกษาอนาคตเป็นทั้ง “การเตรียมคนเข้าสู่ ชีวิตและการปรับแต่งคนเข้าสู่งาน” นอกจากความรู้เทคนิค วิชาการ วิชาชีพแล้วรัฐพึงสนับสนุนการศึกษา ศิลปศาสตร์ (Liberal Arts Education) ในฐานโครงสร้างพื้นฐานการเรียนรู้ ทั้งในลักษณะหลักสูตรเพิ่มเติม จนการปรับบางสถาบันอุดมศึกษาให้เป็นมหาวิทยาลัยด้านศิลปศาสตร์เต็มรูปแบบ ออกแบบหลักสูตรศิลปะ ศาสตร์ในยุคหลังอุตสาหกรรม (Post Modern Liberal Arts) ที่สามารถรองรับความต้องการของคนรุ่นใหม่ และตลาดแรงงาน เช่น ดนตรี ศิลปะ เทคโนโลยีสารสนเทศ วิทยาการสมอง การบริหารจัดการ พลังงาน และสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมและนักคิดของโลก เป็นต้น รวมทั้งคำนึงถึงการสนับสนุนการศึกษาพิเศษใน รูปแบบต่างๆ ส่งเสริมให้อุดมศึกษาพัฒนาและใช้ศักยภาพทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เพื่อ รองรับนโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศและ การสื่อสารของชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งยุทธศาสตร์ e – Society, e – Industry, e – Commerce, e – Education, และ e – Government ผ่านนโยบายการจัดซื้อจัดจ้างของภาครัฐ (Government procurement) สร้างหัวใจหรือสมองของการบริหารจัดการและการพัฒนาชุมชนขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศ รัฐพึงกำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาต้องให้ความร่วมมือในการจัดเก็บข้อมูล ของตนเองที่ทันสมัยอยู่เสมอ จัดระบบการคุ้มครองผู้บริโภคจากการให้บริการข้อมูลสารสนเทศของ มหาวิทยาลัย โดยผู้เรียนและผู้ปกครองมีสิทธิในการเข้าถึงข้อมูลอุดมศึกษาที่มีความถูกต้องและทันสมัย สนับสนุนอุดมศึกษาใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการเข้าถึง (Access) และการลดช่องว่างดิจิทัล (Digital divide) เพื่อการเรียนรู้เฉพาะตัว (Customization) ไปจนถึงการเรียนรู้ของมวลชน (Massification) ลงทุนการวิจัยและพัฒนาทาง ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร รัฐลงทุนให้ อุดมศึกษาเป็นแหล่งเรียนรู้ วิจัย ทดลอง และสาธิต จัดทำสื่อการเรียนรู้ของมหาวิทยาลัยออกสู่สาธารณะ (Open courseware) ลงทุนและจัดการในการจัดระบบเครือข่ายห้องสมุดและแหล่งเรียนรู้ ศึกษาและเตรียมการ รองรับ ผลกระทบเชิงลบ (Discordance) อันเนื่องมาจากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร จัดตั้ง กองทุนพัฒนาโครงสร้างทางกายภาพของสถาบัน อุดมศึกษา ประการสุดท้ายในการรักษาผลิตภาพ ทาง เศรษฐกิจและสังคม ระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิตเป็นปัจจัยสำคัญของความสำเร็จ อุดมศึกษาควรจัดทำกรอบ

นโยบายการพัฒนาาระบบ “การเรียนรู้ตลอดชีวิต” ของอุดมศึกษา วางระบบธรรมาภิบาลของการเรียนรู้ตลอดชีวิตซึ่งเกี่ยวข้องกับ ภาคส่วนต่างๆ ในสังคม ประสานหลากหลาย (Multisectoral approach) การบริหารจัดการ โดยยึดหลักผู้เรียนเป็นสำคัญคือหัวใจสร้างกรอบการประกันคุณภาพการเรียนรู้ตลอดชีวิต ทั้งนี้เพื่อให้ อุดมศึกษาสร้างสังคมไทยให้เป็นสังคมความรู้ สังคมอุดมปัญญา

4. ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

มหาวิทยาลัยนเรศวรควรนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้เป็นกรอบแนวคิดในการบริหาร มหาวิทยาลัยซึ่งคำว่าเศรษฐกิจพอเพียง (Sufficiency Economy) เป็นปรัชญาที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชดำรัสชี้แนะแนวทางการดำเนินชีวิตแก่พสกนิกรชาวไทยมาโดยตลอด รวมถึงการพัฒนาและบริหารประเทศ ที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของทางสายกลาง คำนึงถึงความพอประมาณ ความมีเหตุผล การสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว ตลอดจนใช้ความรู้ ความรอบคอบ และคุณธรรม ประกอบการวางแผน การตัดสินใจ และการกระทำ

5. ผลการประเมินมหาวิทยาลัย ภายนอก (สมศ.) รอบ 2 (ปีการศึกษา 2549 ประเมินเมื่อปี พ.ศ. 2550)

สรุปผลการประเมินระดับสถาบัน (ล่าสุดที่ได้รับรายงานเบื้องต้นเมื่อวันที่ 3 มีนาคม 2551)

1. จุดเด่น

1. มหาวิทยาลัยมีการพัฒนาอย่างรวดเร็วแบบก้าวกระโดด สามารถเป็นตัวอย่างให้แก่ มหาวิทยาลัยอื่นได้ ปัจจัยที่สำคัญที่สุดคือ วิสัยทัศน์ที่โดดเด่นของผู้บริหารระดับสูง และความ ร่วมมืออย่างดีของบุคลากรทุกระดับ
2. บุคลากรมีเจตคติที่ดีต่อมหาวิทยาลัย บุคลากรส่วนใหญ่อยู่ในวัยหนุ่มสาว มีความกระตือรือร้น ในการพัฒนาตนเองและหน่วยงานให้ไปสู่เป้าหมายของมหาวิทยาลัย
3. มหาวิทยาลัยให้โอกาสทางการศึกษาแก่นักเรียนในภาคเหนือตอนล่างเป็นจำนวนมาก
4. นิสิตและผู้ปกครองมีความภาคภูมิใจในสถาบัน และเชื่อมั่นว่าเมื่อนิสิตสำเร็จการศึกษาเป็น บัณฑิตแล้ว สามารถแข่งขันกับบัณฑิตจากสถาบันอื่นได้
5. ระบบประกันคุณภาพและการจัดการความรู้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องจนเป็นวัฒนธรรมองค์กร
6. มหาวิทยาลัยมีการเตรียมความพร้อมเพื่อการพัฒนาไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยวิจัยตามที่ มหาวิทยาลัยได้กำหนดไว้ในปี พ.ศ. 2554
7. มหาวิทยาลัยมีวิทยาลัยพลังงานทดแทนเป็นหน่วยงานโดดเด่น ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนา มหาวิทยาลัยในการนำไปสู่ความเป็นสากล
8. มหาวิทยาลัยมีพิพิธภัณฑ์ผ้า ซึ่งเป็นศูนย์กลางในการอนุรักษ์ สืบสาน และเผยแพร่ข้อมูล ทางวิชาการด้านผ้าไทยในเขตภาคเหนือตอนล่าง เพื่อพัฒนาองค์ความรู้ด้านผ้าทอสู่สากล

2. ทิศทางและโอกาสในการพัฒนา

1. คณาจารย์ส่วนใหญ่มีภาระงานสอนมาก ทำให้ศักยภาพในการทำวิจัยลดลง ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อ การบรรลุเป้าหมายในการเป็นมหาวิทยาลัยวิจัย ดังนั้น มหาวิทยาลัยควรกำหนดภาระงานและ เกณฑ์ ที่เกี่ยวข้องอย่างเหมาะสมเพื่อสร้างโอกาสและสร้างแรงจูงใจทางด้านผลตอบแทน เพื่อเพิ่ม การทำงานด้านวิจัยมากขึ้น
2. สักส่วนของคณาจารย์ต่อนิสิตในบางกลุ่มสาขาวิชายังไม่เป็นไปตามเกณฑ์ นอกจากนี้ ยัง ปรากฏว่า บางสาขาวิชามีอาจารย์ส่วนใหญ่เป็นอาจารย์พิเศษ มหาวิทยาลัยควรจัดงบประมาณและ อัตรากำลังให้เหมาะสม ทั้งนี้ การที่มหาวิทยาลัยกำหนดเป้าหมายเป็นมหาวิทยาลัยสมบูรณ์แบบ มุ่งเน้นการผลิตบัณฑิตระดับปริญญาตรีในกลุ่มวิชาหลัก 3 ด้านนั้น อาจเป็นอุปสรรคในการจัดสรร งบประมาณให้เพียงพอในการที่จะพัฒนาทุกกลุ่มสาขาวิชาไปพร้อมๆ กัน ดังนั้น มหาวิทยาลัยควร ทบทวนหาจุดเน้นที่ชัดเจนเพื่อสร้าง อัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

3. การเจริญเติบโตอย่างก้าวกระโดดของมหาวิทยาลัย ทำให้วัฒนธรรมการอยู่ร่วมกันอย่าง เอื้ออาทร ลดลง มหาวิทยาลัยควรหาวิธีสร้างความผูกพันและกระบวนการที่ทำให้บุคลากรมีส่วนร่วมในการบริหารและพัฒนาให้มากขึ้น
4. บางกลุ่มสาขาวิชาไม่สามารถพัฒนาด้านวิจัยให้ทันกับเป้าหมายของมหาวิทยาลัย ในการพัฒนาไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยวิจัย ซึ่งมหาวิทยาลัยควรจัดทำแผนพัฒนากลุ่มสาขาวิชาเหล่านี้ให้เป็นรูปธรรมอย่างชัดเจน
5. ค่าใช้จ่ายต่อหัวนิสิตในบางกลุ่มสาขาวิชาต่ำกว่าเกณฑ์ งบประมาณของห้องสมุดต่อหัวนิสิตค่อนข้างต่ำอาจส่งผลกระทบต่อคุณภาพของบัณฑิตได้ ดังนั้น มหาวิทยาลัยควรจัดสรรงบประมาณให้เหมาะสม
6. จากข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย มหาวิทยาลัยควรขยายเครือข่ายความร่วมมือไปสู่ชุมชนและสถาบันการศึกษาในท้องถิ่นข้างเคียงให้มากขึ้น
7. มหาวิทยาลัยควรพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษให้สูงขึ้นเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับนิสิต และบัณฑิตของมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิทยาลัยนานาชาติ
8. เนื่องจากมหาวิทยาลัยมีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว มหาวิทยาลัยจำเป็นต้องพัฒนาระบบและการจัดการฐานข้อมูลให้ครบถ้วนถูกต้อง มีการบูรณาการอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนามหาวิทยาลัยในภาพรวม
9. ในการจัดทำหลักสูตรคู่ขนาน มหาวิทยาลัยควรกำหนดรายวิชาต่างๆ และกระบวนการเรียนการสอนให้สอดคล้องและส่งเสริมซึ่งกันและกัน เพื่อให้บัณฑิตมีความรู้คู่ลึกทางวิชาการของคู่ขนานและเป็นประโยชน์ต่อการประกอบวิชาชีพต่อไป
10. มหาวิทยาลัยมีการขยายตัวทางกายภาพอย่างมากและรวดเร็ว ควรมีการวางแผนและดำเนินการพัฒนาสภาพแวดล้อม เช่น การปรับภูมิทัศน์ไปพร้อมๆ กับการนำศิลปะและวัฒนธรรมมาเป็นองค์ประกอบทางกายภาพควบคู่ไปกับการพัฒนาเทคโนโลยีสมัยใหม่

(ข้อเสนอแนะเร่งด่วนที่ควรพัฒนา คือ ข้อ 1 – 4)

**สรุปคะแนนรายมาตรฐานระดับมหาวิทยาลัย
และ 8 กลุ่มสาขาวิชา (EQA) (3 มี.ค.51)**

มาตรฐาน/ น้ำหนัก	ม.1	ม.2	ม.3	ม.4	รวม ม.1-ม.4	ม.5	ม.6	ม.7	รวม ม.1-ม.7
		35	35	20	10	100	20	20	20
ม.น.	4.67	4.60	4.50	5.00	4.64	4.37	3.89	5.00	4.56
1. วิทยุสุภาพ	4.83	4.40	5.00	5.00	4.73	4.46	4.00	5.00	4.64
2. วิทยุกายภาพ	3.75	4.35	5.00	5.00	4.34	3.64	3.89	5.00	4.28
3. วิศวกรรม	5.00	3.25	4.75	5.00	4.34	4.27	3.67	5.00	4.28
4. สถาปัตยกรรม	3.33	4.25	3.75	5.00	3.90	4.00	3.56	5.00	4.01
5. เกษตร	4.50	4.05	5.00	5.00	4.49	4.37	4.56	5.00	4.55
6. บริหาร	3.88	1.75	4.75	4.50	3.37	4.46	3.56	5.00	3.73
7. ศึกษา	4.42	3.75	5.00	5.00	4.36	4.37	4.11	5.00	4.41
8. มนุษย์	4.67	2.25	4.50	5.00	3.82	4.46	3.56	5.00	4.01

หมายเหตุ 1

- ม.1 หมายถึง มาตรฐานที่ 1 มาตรฐานด้านคุณภาพบัณฑิต
- ม.2 หมายถึง มาตรฐานที่ 2 มาตรฐานด้านงานวิจัยและงานสร้างสรรค์
- ม.3 หมายถึง มาตรฐานที่ 3 มาตรฐานด้านการบริการวิชาการ
- ม.4 หมายถึง มาตรฐานที่ 4 มาตรฐานด้านการทำนุบำรุงศิลปและวัฒนธรรม
- ม.5 หมายถึง มาตรฐานที่ 5 มาตรฐานด้านการพัฒนาสถาบันและบุคลากร
- ม.6 หมายถึง มาตรฐานที่ 6 มาตรฐานด้านหลักสูตรและการเรียนการสอน
- ม.7 หมายถึง มาตรฐานที่ 7 มาตรฐานด้านระบบการประกันคุณภาพ

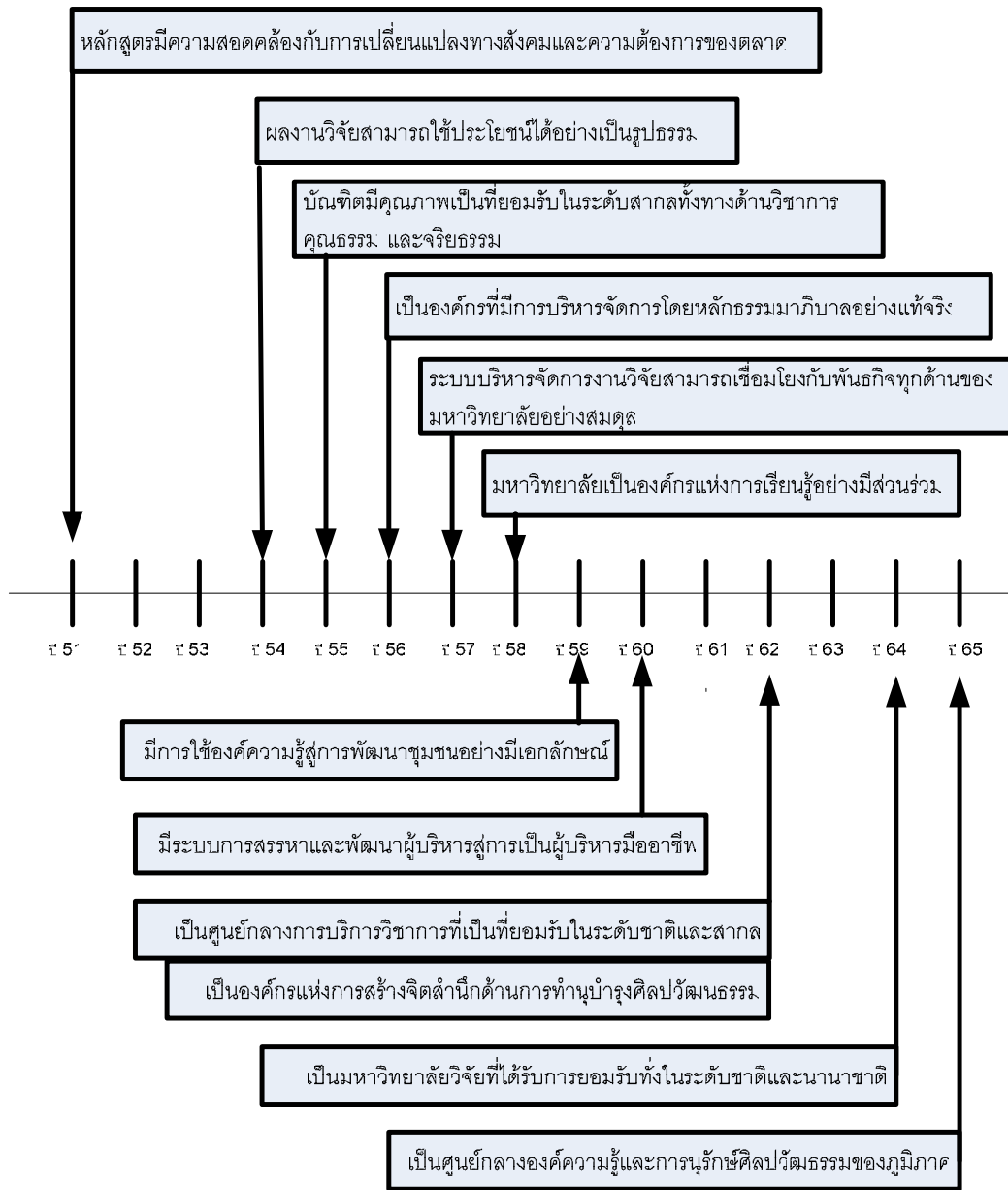
6. (ร่าง) แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยนเรศวรตามกรอบแผนพัฒนาการศึกษา

ระดับอุดมศึกษา ระยะยาว 15 ปี (พ.ศ.2551 – 2565)

(ร่าง) แผนกลยุทธ์การพัฒนามหาวิทยาลัยนเรศวร ตามกรอบของแผนพัฒนาการศึกษา ระดับอุดมศึกษา ระยะยาว 15 ปี (พ.ศ.2551 – 2565) เกิดจากการระดมความคิดเห็นของบุคลากร มหาวิทยาลัยนเรศวร ซึ่งประกอบไปด้วย คณะกรรมการสภามหาวิทยาลัย คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย ผู้บริหารระดับคณะ ตัวแทนอาจารย์ และบุคลากร สายสนับสนุน จากการระดมความคิดสามารถกำหนด เป้าประสงค์ร่วม (goal) มหาวิทยาลัยนเรศวรในระยะ 15 ปี ข้างหน้าได้ 12 ประเด็น

1. หลักสูตรมีความสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความต้องการของตลาด
2. บัณฑิตมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับในระดับสากลทั้งทางด้านวิชาการ คุณธรรมและจริยธรรม
3. ระบบบริหารจัดการงานวิจัยสามารถเชื่อมโยงกับพันธกิจทุกด้านของมหาวิทยาลัยอย่างสมดุล
4. เป็นมหาวิทยาลัยวิจัยที่ได้รับการยอมรับทั้งในระดับชาติและนานาชาติ
5. ผลงานวิจัยสามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างเป็นรูปธรรม
6. เป็นศูนย์กลางการบริการวิชาการที่เป็นที่ยอมรับในระดับชาติและสากล
7. มีการใช้องค์ความรู้สู่การพัฒนาชุมชนอย่างมีเอกลักษณ์
8. เป็นศูนย์กลางองค์ความรู้และการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมของภูมิภาค
9. เป็นองค์กรแห่งการสร้างจิตสำนึกด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
10. เป็นองค์กรที่มีการบริหารจัดการโดยหลักธรรมาภิบาลอย่างแท้จริง
11. มีระบบการสรรหาและพัฒนาผู้บริหารสู่การเป็นผู้บริหารมืออาชีพ
12. มหาวิทยาลัยเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วม

7. เป้าหมายการบรรลุเป้าประสงค์ (Time Line) ของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยนเรศวร

บทที่ 3

กรอบแผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยนเรศวร (พ.ศ. 2552-2556)

ทิศทางนโยบายและแผนการพัฒนามหาวิทยาลัยนเรศวร ใช้กรอบแนวคิดดังนี้

1. แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยนเรศวร ตามกรอบของแผนพัฒนาการศึกษา ระยะยาว 15 ปี (พ.ศ. 2551-2565) ซึ่งเกิดจากการระดมความคิดเห็นของบุคลากรมหาวิทยาลัยนเรศวร ประกอบด้วย คณะกรรมการสภามหาวิทยาลัย คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย ผู้บริหารระดับคณะ ตัวแทนอาจารย์ และบุคลากรสายสนับสนุน จำนวนทั้งสิ้น 178 คน เมื่อวันที่ 15-17 พฤษภาคม 2551 ณ โรงแรมฮอลิเดย์ อินน์ รีสอร์ท (รีเจนท์ บีช ชะอำ) จังหวัดเพชรบุรี 12 ประเด็น ดังนี้

เป้าประสงค์ร่วม (Goal) ที่ได้จากการระดมความคิดเห็น

กลุ่มภารกิจ	ลำดับที่	ประเด็น	อันดับความสำคัญ เร่งด่วน	อันดับโอกาส ความสำเร็จ	เป้าหมาย การบรรลุ เป้าประสงค์
<u>ด้านการสอน</u>	1.	บัณฑิตมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับในระดับสากลทั้งทางด้านวิชาการ คุณธรรมและจริยธรรม	1 (2.91)	5 (2.40)	2555
	2.	หลักสูตรมีความสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความต้องการของตลาด	3 (2.85)	1 (2.74)	2551
<u>ด้านการวิจัย</u>	3.	ผลงานวิจัยสามารถใช้ประโยชน์ได้ อย่างเป็นรูปธรรม	4 (2.79)	11 (2.15)	2554
	4.	เป็นมหาวิทยาลัยวิจัยที่ได้รับการยอมรับทั้งในระดับชาติและนานาชาติ	6 (2.61)	12 (2.03)	2564
	5.	ระบบบริหารจัดการงานวิจัยสามารถเชื่อมโยงกับพันธกิจทุกด้านของมหาวิทยาลัยอย่างสมดุล	7 (2.56)	3 (2.53)	2557
<u>ด้านบริการวิชาการแก่สังคม</u>	6.	มีการใช้องค์ความรู้สู่การพัฒนาชุมชนอย่างมีเอกลักษณ์	9 (2.49)	4 (2.49)	2559
	7.	เป็นศูนย์กลางการบริการวิชาการที่เป็นที่ยอมรับในระดับชาติและสากล	11 (2.32)	8 (2.32)	2562

กลุ่มภารกิจ	ลำดับ ที่	ประเด็น	อันดับ ความสำคัญ เร่งด่วน	อันดับ โอกาส ความสำเร็จ	เป้าหมาย การบรรลุ เป้าประสงค์
<u>ด้านส่งเสริมและ ทะนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม</u>	8.	เป็นองค์กรแห่งการสร้างจิตสำนึก ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	10 (2.34)	9 (2.27)	2562
	9.	เป็นศูนย์กลางองค์ความรู้และการ อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมของภูมิภาค	12 (2.15)	5 (2.40)	2565
<u>ด้านการบริหาร มหาวิทยาลัย</u>	10.	เป็นองค์กรที่มีการบริหารจัดการ โดยหลักธรรมา-ภิบาลอย่างแท้จริง	2 (2.87)	7 (2.34)	2556
	11.	มีระบบการสรรหา และพัฒนา ผู้บริหารสู่การเป็นผู้บริหารมืออาชีพ	5 (2.71)	10 (2.20)	2560
	12.	มหาวิทยาลัยเป็นองค์กรแห่งการ เรียนรู้อย่างมีส่วนร่วม	8 (2.50)	2 (2.58)	2558

2. วิสัยทัศน์ประเทศไทย สู่ปี 2570 (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ) ประเด็นสำคัญที่ควรนำมาพิจารณาเพิ่มเติม คือ

องค์ประกอบที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในประเทศไทย ประกอบด้วย (1) การรวมตัวของกลุ่มเศรษฐกิจและการเปลี่ยนแปลงในตลาดการเงินโลก (2) การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดด (3) การเปลี่ยนแปลงด้านสังคม (4) การเคลื่อนย้ายคนอย่างเสรี (5) การเปลี่ยนแปลงด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สภาพสังคมไทย

1. คนไทยมีความรู้ความสามารถและทักษะชีวิตที่ดี มีจิตสาธารณะ มีทักษะความรู้ ได้รับการพัฒนาที่เหมาะสมในแต่ละช่วงวัย
2. ครอบครัวมีความรัก ความอบอุ่น มีสัมพันธภาพที่ดี เสริมสร้างค่านิยมที่ดีให้แก่สมาชิกในครอบครัว
3. ชุมชนมีความเอื้ออาทร พึ่งตนเองได้ รวมกลุ่มเข้มแข็ง ปรับตัวพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง มีบทบาทในการพัฒนา จัดการปัญหาด้วยตนเอง
4. สังคมมีความปลอดภัย มั่นคง ด้วยปัจจัยพื้นฐาน บริการสาธารณะที่มีคุณภาพ พอเพียง เกื้อหนุน การสร้างสังคมไทยให้เข้มแข็ง มีการพัฒนากับประเทศเพื่อนบ้านและอนุภูมิภาค

3. กรอบแผนอุดมศึกษา ระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565) ประเด็นสำคัญที่ควรนำมาพิจารณาเพิ่มเติม คือ

ปัจจัยแวดล้อมรุมเร้า ในด้านพลังงานและสิ่งแวดล้อม การมีงานทำและตลาดแรงงานในอนาคต บัณฑิตในอนาคต และเศรษฐกิจพอเพียง

ปัจจัยภายในระบบอุดมศึกษา ในด้านธรรมาภิบาลและการบริหารจัดการ การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ และเครือข่ายอุดมศึกษา

4. หมายเหตุ ท้ายพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนเรศวร พ.ศ. 2533

เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้คือ เนื่องจากในปัจจุบันประเทศไทยกำลังขาดแคลนบุคลากร โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสาขาต่างๆ เพื่อให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพื่อกระจายการศึกษาระดับอุดมศึกษาสู่ส่วนภูมิภาค และตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในภูมิภาคเขตภาคเหนือตอนล่าง ซึ่งประกอบด้วยจังหวัดต่างๆ 9 จังหวัด ได้แก่ กำแพงเพชร ตาก นครสวรรค์ พิจิตร พิษณุโลก เพชรบูรณ์ สุโขทัย อุตรดิตถ์ และอุทัยธานี ที่มีสภาพสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และศิลปวัฒนธรรมแตกต่างจากภูมิภาคอื่นๆ และเพื่อให้เกิดความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพสูง โดยจะสามารถผลิตบุคลากรระดับปริญญาสาขาต่างๆ ให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นและของประเทศอย่างเร่งด่วน ในการนี้เห็นสมควรจัดตั้งมหาวิทยาลัยนเรศวรขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

คัดจากราชกิจจานุเบกษาฉบับพิเศษ เล่มที่ 107 ตอนที่ 131 ลงวันที่ 29 กรกฎาคม 2533

5. สรุปผลการประเมินมหาวิทยาลัยภายนอก (สมศ.) รอบ 2 ปีการศึกษา 2549 ประเมินเมื่อปี

พ.ศ. 2550

จุดเด่น ด้านการพัฒนามหาวิทยาลัย การสร้างเจตคติที่ดีของบุคลากร ให้โอกาสทางการศึกษาแก่นักเรียนในเขตภาคเหนือตอนล่าง สร้างความภาคภูมิใจในสถาบัน มีระบบการประกันคุณภาพและการจัดการความรู้เป็นวัฒนธรรมองค์กร สนับสนุนวิทยาลัยพลังงานทดแทน และพิพิธภัณฑ์ผ้า

โอกาสในการพัฒนา ด้านเพิ่มศักยภาพการทำวิจัย สร้างจุดเน้นที่ชัดเจนของแต่ละกลุ่มศาสตร์ เพื่อสร้างอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย ส่งเสริมและสนับสนุนวัฒนธรรมการอยู่ร่วมกันอย่างเอื้ออาทร ขยายเครือข่ายความร่วมมือสู่ชุมชน เพิ่มทักษะด้านภาษาโดยสถาบันภาษา พัฒนาระบบการบริหารจัดการโดยใช้เทคโนโลยี สร้างหลักสูตรเพื่อความคล่องตัวทางวิชาการ ปรับภูมิทัศน์และสิ่งแวดล้อมโดยตระหนักถึงทรัพยากร รวมทั้งนำศิลปะและวัฒนธรรมมาเป็นองค์ประกอบทางกายภาพควบคู่ไปกับการพัฒนาเทคโนโลยีสมัยใหม่

จากข้อมูลข้างต้นเป็นกรอบในการกำหนดทิศทาง นโยบาย และแผนพัฒนามหาวิทยาลัยนเรศวรในภาพรวมดังนี้

1. คุณภาพบัณฑิต

บัณฑิตของมหาวิทยาลัยนเรศวร เป็นผู้นำทางวิชาการ มีจิตสาธารณะ จิตอาสา เป็นพลเมืองดี อันสืบเนื่องมาจากหลักสูตรที่มีความโดดเด่น สอดคล้องกับความต้องการของประเทศ และมีความเป็นสากล ภายใต้ระบบการจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ อาจารย์มีคุณวุฒิ และมีความสามารถสูง

2. คุณภาพมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยนเรศวร เป็นมหาวิทยาลัยที่มีลักษณะเป็นมหาวิทยาลัยแห่งการวิจัย ผสมผสานกับมหาวิทยาลัยสมบูรณ์แบบ ที่มีระบบการบริหารที่ใช้หลักธรรมาภิบาล หลักเศรษฐกิจพอเพียง การมีส่วนร่วม มีงานวิจัยที่เป็นองค์ความรู้ใหม่ทั้งระดับสากลและท้องถิ่น เป็นงานวิจัยที่สามารถนำไปใช้ได้จริงในการพัฒนาท้องถิ่น ชุมชน และประเทศ อีกทั้งเป็นมหาวิทยาลัยที่เป็นที่พึ่งพิงของท้องถิ่น ชุมชน และประเทศไทย

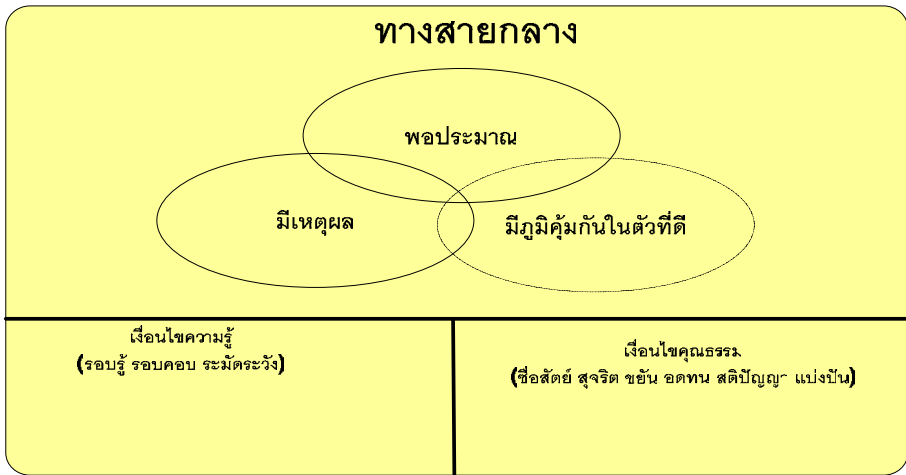
3. คุณภาพชีวิต

ชีวิตของชาวมหาวิทยาลัยนเรศวร เป็น ชีวิตที่มีคุณภาพที่ดี มีสิ่งแวดล้อมที่ดี มีสวัสดิการที่เอื้อต่อชีวิตความเป็นอยู่ มีความรักผูกพันในการเป็นชาวมหาวิทยาลัยนเรศวร

4. หลักการบริหารจัดการที่ดี (หลักธรรมาภิบาล) ใช้หลักการบริหาร ดังนี้

1. หลักนิติธรรม : การใช้กฎ ระเบียบ ที่เป็นธรรม เป็นที่ยอมรับ ไม่ตามกระแส หรืออำนาจตัวบุคคล
2. หลักคุณธรรม : การยึดมั่นในความถูกต้อง ประพฤติตนเป็นตัวอย่างแก่สังคม ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ขยัน อดทน มีความเสมอภาค
3. หลักความโปร่งใส : การทำงานอย่างโปร่งใส เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ตรงไปตรงมา ตรวจสอบได้
4. หลักความมีส่วนร่วม : เปิดโอกาสให้ประชาคมมีส่วนร่วมรับรู้ เสนอความเห็น
5. หลักความสำนึกรับผิดชอบ : ตระหนักในสิทธิหน้าที่ มีความสำนึกในความรับผิดชอบต่อสังคม มุ่งแก้ปัญหา กล้ายอมรับผลการกระทำของตน
6. หลักความคุ้มค่า : บริหารกิจการและใช้ทรัพยากรอย่างประหยัด และเกิดประโยชน์สูงสุด

5. ปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง ใช้แนวทางการดำเนินการ ดังนี้

นำสู่

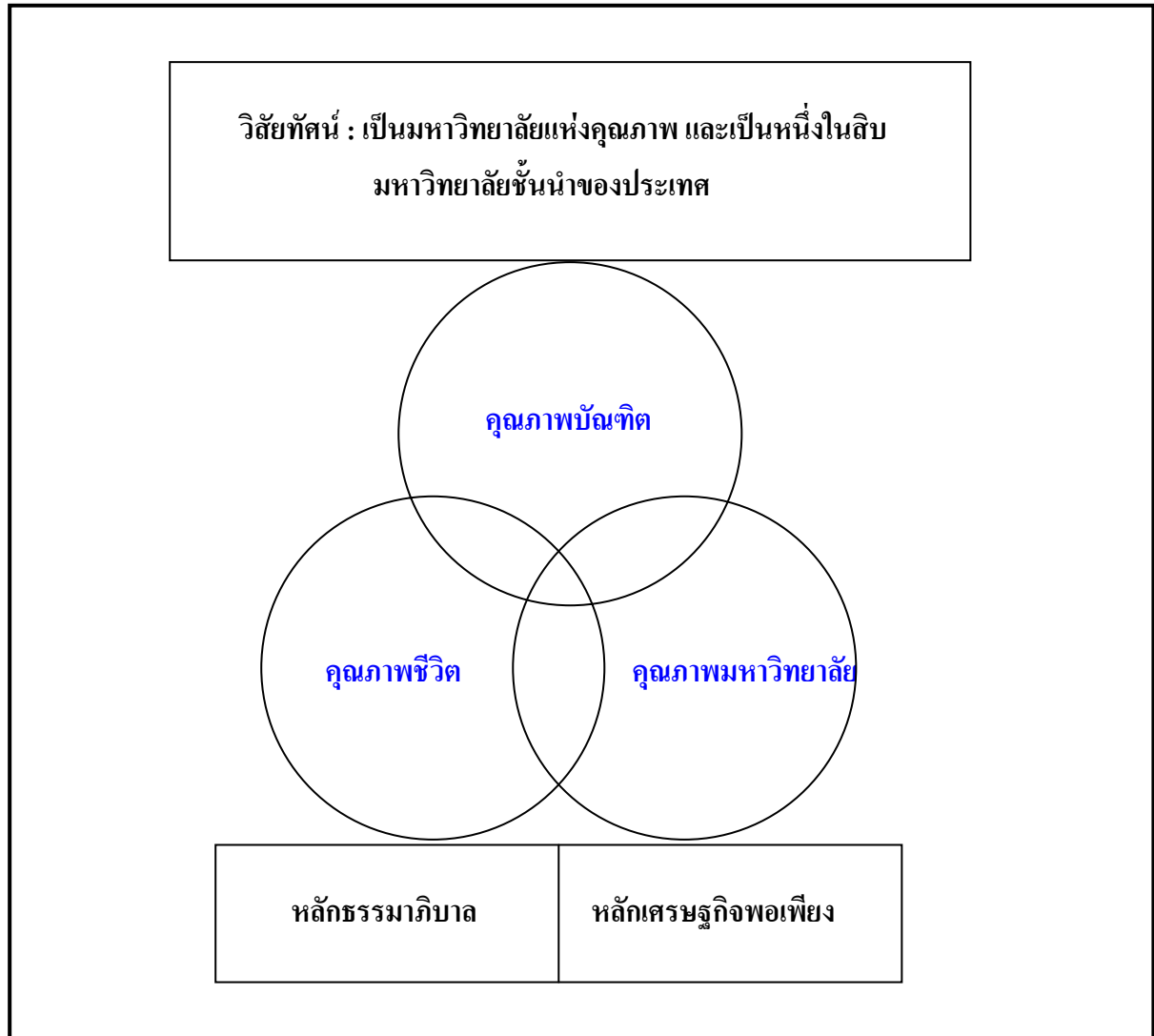
ชีวิต/เศรษฐกิจ/สังคม/สิ่งแวดล้อม

สมดุล/มั่นคง/ยั่งยืน

เศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญาที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชดำริสเพื่อเป็นแนวทางดำรงชีวิต และแนวทางในการพัฒนาประเทศแก่พสกนิกรชาวไทยมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2517 และได้พระราชทานอย่างต่อเนื่องมาโดยตลอด ดังปี พ.ศ. 2537 ซึ่งอยู่ในภาวะที่เศรษฐกิจไทยยังคงขยายตัวในอัตราสูง แต่มี อัตราความเสี่ยงอันเนื่องมาจากความโลภในจิตใจของบุคคลในสังคมที่มีมากขึ้นจนเกินความพอดี และจากนั้นได้พระราชทานต่อมาทุกปีนับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2538-2540 จนกระทั่งได้อธิบายความหมายอย่างชัดเจนไว้ในปี พ.ศ. 2542 ดังนี้

“เศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญาชี้ถึงแนวทางการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชาชนในทุกระดับ ตั้งแต่ครอบครัว ระดับชุมชน จนถึงระดับรัฐ ทั้งในการพัฒนาและบริหารประเทศให้ดำเนินไปในทางสายกลาง โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจ เพื่อให้ก้าวทันต่อยุคโลกาภิวัตน์ ความพอเพียง หมายถึง ความพอประมาณ ความมีเหตุผล รวมถึงความจำเป็นที่จะต้องมีระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่ดีพอสมควรต่อการมีผลกระทบใดๆ อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายใน ทั้งนี้ต้องอาศัยความรอบรู้ ความรอบคอบ และระมัดระวังอย่างยิ่งในการนำวิชาการต่างๆ มาใช้ในการวางแผนการดำเนินการทุกขั้นตอน และขณะเดียวกันจะต้องเสริมพื้นฐานจิตใจของคนในชาติ โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐ นักทฤษฎี และนักธุรกิจในทุกระดับ ให้มีจิตสำนึกในคุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต และให้มีความรอบรู้ที่เหมาะสม ดำเนินชีวิตอยู่ด้วยความอดทน ความเพียร มีสติปัญญา และความรอบคอบ เพื่อให้สมดุลพร้อมต่อการรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว กว้างขวาง ทั้งทางด้านวัตถุ สังคม สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมจากโลกภายนอก

ได้เป็นอย่างดี” (อภิชัย พันธเสน. การวิจัยและพัฒนาเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง, วช.กับการวิจัยเพื่อพัฒนาเครื่องมือวัดทางจิต แบบพหุมิติและพหุระดับในบริบทของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง. สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) น 3 4-5, 2551)

ภาพกรอบแนวคิดทิศทางนโยบายการบริหารมหาวิทยาลัยนเรศวร

จากกรอบแนวคิดทิศทางนโยบายการบริหารมหาวิทยาลัยนเรศวรข้างต้น นำไปสู่ยุทธศาสตร์และกลยุทธ์จำนวน 6 ด้าน โดยด้านที่ 1 ถึงด้านที่ 5 เป็นทิศทางพัฒนาคุณภาพนิสิตและคุณภาพมหาวิทยาลัย และด้านที่ 6 เป็นทิศทางพัฒนาคุณภาพชีวิต ดังนี้

เป้าประสงค์ ยุทธศาสตร์ และกลยุทธ์การบริหารมหาวิทยาลัยนครสวรรค์ (พ.ศ. 2552-2556)

วิสัยทัศน์

เป็นมหาวิทยาลัยแห่งคุณภาพ และเป็นหนึ่งในสิบมหาวิทยาลัยวิจัยชั้นนำของประเทศ

1. ด้านการสอน

1.1 เป้าประสงค์ (Goal)

1.1.1 บัณฑิตมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับในระดับสากล ทั้งทางด้านวิชาการ คุณธรรมและ จริยธรรม

1.1.2 หลักสูตรมีความสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความต้องการ ของตลาด

1.2 แผนการดำเนินงาน และการจัดการ กำหนดเป็นยุทธศาสตร์ กลยุทธ์และมาตรการสำคัญ ดังนี้
ยุทธศาสตร์ 1.2.1 ผลิตบัณฑิตให้บรรลุคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีคุณภาพ มีจิตสาธารณะ เป็นผู้นำทางวิชาการ และมีความเป็นพลเมืองดี

เป้าหมายของการบรรลุเป้าประสงค์ พ.ศ. 2556

- กลยุทธ์
1. จัดกิจกรรมทั้งในหลักสูตร นอกหลักสูตร และเสริมหลักสูตรตลอดจนการ ฝึกประสบการณ์จากแหล่งฝึกในระดับชุมชน ระดับชาติ และระดับ นานาชาติ เพื่อพัฒนาศักยภาพนิสิตให้เป็นคนดี มีคุณธรรมและจริยธรรม
 2. ส่งเสริมศักยภาพการแสวงความรู้ ของนิสิตด้วยกระบวนการวิจัย โดย ปรับปรุงหลักสูตร ทั้งระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา
 3. จัดระบบส่งเสริมและสนับสนุนกิจการนิสิต ให้นิสิตมีทักษะชีวิตที่ดี มีจิตสาธารณะ และได้รับการพัฒนาตามศักยภาพ
 4. จัดตั้งศูนย์การให้คำปรึกษานิสิตในกองกิจการนิสิต และสนับสนุนให้คณะ/ วิทยาลัย จัดตั้งศูนย์ฯ ภายใน เช่นเดียวกัน

ยุทธศาสตร์ 1.2.2 เพิ่มปริมาณและคุณภาพบัณฑิต โดยเฉพาะสาขาที่มีความจำเป็น สอดคล้อง กับเป้าหมายของมหาวิทยาลัย และความต้องการของประเทศ

เป้าหมายของการบรรลุเป้าประสงค์ พ.ศ. 2556

- กลยุทธ์
1. สรรหานักเรียนผู้มีความสามารถสูง ทั้งในและต่างประเทศ เพื่อให้เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยด้วยกระบวนการที่เหมาะสมกับบริบทของ มหาวิทยาลัย

2. จัดสรรทุนการศึกษา และทุนวิจัยหลากหลายรูปแบบ เพื่อจูงใจนักเรียน/นิสิตที่มีความสามารถสูง

ยุทธศาสตร์ 1.2.3 เปิดหลักสูตรที่หลากหลาย บูรณาการระหว่างศาสตร์และข้ามศาสตร์ ที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคมและประเทศ

เป้าหมายของการบรรลุเป้าประสงค์ พ.ศ. 2556

- กลยุทธ์
1. พัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรที่บูรณาการสาขาวิชาในศาสตร์และข้ามศาสตร์ รวมทั้งข้ามสถาบัน ในลักษณะสหวิทยาการ และพหุวิทยาการ
 2. เพิ่มหลักสูตรนานาชาติ โดยเน้นระดับบัณฑิตศึกษาให้สอดคล้องกับการเป็นมหาวิทยาลัยแห่งการวิจัย และมหาวิทยาลัยสมบูรณแบบ
 3. สร้างหลักสูตรใหม่และปรับปรุงหลักสูตรเดิมให้สอดคล้องกับเทคโนโลยี ความก้าวหน้าทางวิชาการ และความต้องการของตลาด

ยุทธศาสตร์ 1.2.4 ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่พัฒนานิสิตให้มีความสามารถเชิง วิชาการ และวิชาชีพ แสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง ค้นคว้า เรียนรู้ตลอดเวลา ทันทต่อการเปลี่ยนแปลง

เป้าหมายของการบรรลุเป้าประสงค์ พ.ศ. 2556

- กลยุทธ์
1. สนับสนุนให้คณาจารย์ปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนเพื่อสร้างทักษะ การเรียนรู้ให้เป็นการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการใช้เทคโนโลยี
 2. ส่งเสริมและพัฒนาอาจารย์ให้มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้และ เรียนรู้ เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง โดยการจัดอบรม สัมมนา ฯลฯ
 3. ปรับปรุงปัจจัยเกื้อหนุน อาทิ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ให้สอดคล้องกับ กระบวนการจัดการกระบวนการเรียนรู้ใหม่

ยุทธศาสตร์ 1.2.5 เพิ่มปริมาณและคุณภาพคณาจารย์ที่มีความสามารถสูง

เป้าหมายของการบรรลุเป้าประสงค์ พ.ศ. 2556

- กลยุทธ์
1. สรรหาอาจารย์ผู้มีความสามารถสูง จากทั้งในและต่างประเทศ
 2. พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ รวมทั้งจัดระบบการเรียนการสอนแบบ e-learning และระบบการสอนทางไกล ตามศักยภาพของบุคลากร ในแต่ละหลักสูตร
 3. ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาต่อ และการขอตำแหน่งทางวิชาการของ คณาจารย์

ยุทธศาสตร์ 1.2.6 เพิ่มศักยภาพการบริหารจัดการระดับบัณฑิตศึกษา

เป้าหมายของการบรรลุเป้าประสงค์ พ.ศ. 2556

- กลยุทธ์
1. ปรับระบบการบริหารจัดการบัณฑิตศึกษา ให้บัณฑิตวิทยาลัยรับผิดชอบงานบัณฑิตศึกษาครบวงจร ตั้งแต่กระบวนการรับเข้า จนถึงสำเร็จการศึกษา
 2. ปรับปรุงหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาให้สอดคล้องกับระดับปริญญาตรี และมีหลักสูตรลักษณะพิเศษที่ใช้เวลาเรียนรวมน้อยลง หากเข้าศึกษาควบ ทั้ง 2 ระดับ
 3. เพิ่มจำนวนทุนการศึกษา และทุนวิจัยสำหรับนิสิตบัณฑิตศึกษา
 4. อบรมสัมมนาเพื่อระดมสมองและเพิ่มคุณภาพอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ต่อเนื่องทุกปี

ยุทธศาสตร์ 1.2.7 เพิ่มปริมาณและคุณภาพนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา

เป้าหมายของการบรรลุเป้าประสงค์ พ.ศ. 2556

- กลยุทธ์
1. จัดให้มีระบบการคัดเลือกผู้เข้าศึกษาต่อในรอบปีการศึกษาให้สอดคล้องกับบริบทและเป้าหมายของแต่ละกลุ่มสาขาวิชา
 2. ประสานงานกับหน่วยงาน และองค์กรต่างๆ เพื่อการพัฒนาคุณภาพของบุคลากรร่วมกันกับหน่วยงาน

ยุทธศาสตร์ 1.2.8 ส่งเสริมบรรยากาศการเป็นชุมชนวิชาการ

- กลยุทธ์
1. สร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการกับหน่วยงาน/สถาบันการศึกษา ระดับท้องถิ่น ระดับชาติและระดับนานาชาติ
 2. สร้างระบบกลไกเพื่อส่งเสริมและพัฒนางานวิชาการ การวิจัยสู่ความเป็นนานาชาติ ด้วยการจัดระบบและตารางการอบรม สัมมนา ทั้งระดับชาติ และนานาชาติ อย่างต่อเนื่องตลอดปี โดยคณะ/วิทยาลัย และมหาวิทยาลัย
 3. จัดระบบมหาวิทยาลัย สถาบันที่ได้ลงนามความร่วมมือแล้วให้เป็นกลุ่มสาขาวิชาและกิจกรรม เพื่อเผยแพร่และประเมินผลความร่วมมือ รวมทั้งแสวงหาความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยและสถาบันใหม่ๆ เพิ่มเติม

ยุทธศาสตร์ 1.2.9 กำหนดเป้าหมายการผลิตบัณฑิตให้สอดคล้องกับการเป็นมหาวิทยาลัยวิจัย และมหาวิทยาลัยสมบูรณ์แบบ โดยคำนึงถึงภารกิจหลักตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนเรศวร หลักเกณฑ์การประกันคุณภาพ การเปลี่ยนแปลงของสังคมและความต้องการของตลาด

เป้าหมายของการบรรลุเป้าประสงค์ พ.ศ. 2556

- กลยุทธ์
1. แต่ละคณะ/วิทยาลัย สํารวจภาวการณ์การปฏิบัติงานของบัณฑิตเปรียบเทียบกับจำนวนรับและความต้องการของผู้เรียน และผู้ใช้บัณฑิต
 2. วางแผนการรับ โดยนำผลการสำรวจมาวิเคราะห์กับศักยภาพการผลิต บริบทของคณะและวิทยาลัย และนโยบายระดับชาติ

2. ด้านการวิจัย

2.1 เป้าประสงค์ (Goal)

- 2.1.1 ผลงานวิจัยสามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างเป็นรูปธรรม
- 2.1.2 เป็นมหาวิทยาลัยวิจัยที่ได้รับการยอมรับทั้งในระดับชาติ และนานาชาติ
- 2.1.3 ระบบบริหารจัดการงานวิจัย สามารถเชื่อมโยงกับพันธกิจทุกด้านของมหาวิทยาลัยอย่างสมดุล

- ### 2.2 แผนการดำเนินงาน และการจัดการ กำหนดเป็นยุทธศาสตร์ กลยุทธ์และมาตรการสำคัญ ดังนี้
- ยุทธศาสตร์ 2.2.1 การวิจัยของมหาวิทยาลัย มีจุดมุ่งหมายเพื่อการวิจัยที่เป็นประโยชน์ด้านวิชาการ ต่อการพัฒนาระดับท้องถิ่นและระดับชาติ

เป้าหมายของการบรรลุเป้าประสงค์ พ.ศ. 2556

- กลยุทธ์
1. จัดทำแผนยุทธศาสตร์การวิจัยที่สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาของประเทศ
 2. ร่วมมือกับท้องถิ่น ทั้งจังหวัดและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคเหนือด้านการวิจัย โดยเน้นการวิจัยเพื่อพัฒนา

- ยุทธศาสตร์ 2.2.2 การวิจัยที่เชื่อมโยงและส่งเสริมการบริการวิชาการ การเรียนการสอน และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

เป้าหมายของการบรรลุเป้าประสงค์ พ.ศ. 2556

- กลยุทธ์
1. สร้างระบบกลไกในการถ่ายทอดความรู้ และเทคโนโลยีให้เชื่อมโยง สอดคล้องกับการเรียนการสอน การวิจัย ทั้งระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษา
 2. จัดการเรียนการสอนโดยใช้วิจัยเป็นฐานเชื่อมโยงต่อยอดการบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

- ยุทธศาสตร์ 2.2.3 ร่วมมือทางการวิจัยในลักษณะเครือข่ายกับสถาบันต่างๆ องค์กรภาครัฐและเอกชน ทั้งภายในและต่างประเทศ

เป้าหมายของการบรรลุเป้าประสงค์ พ.ศ. 2556

- กลยุทธ์
1. มีการวิจัยร่วมกับภาคอุตสาหกรรม ภาคเกษตรกรรม ภาคบริการในรูปของ

เครือข่าย ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

2. สร้างระบบประชาสัมพันธ์เชิงรุก เพื่อสนับสนุน โครงการ/กิจกรรม ตลอดจนภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

ยุทธศาสตร์ 2.2.4 ขยายพันธกิจของสถาบันการวิจัยและพัฒนาให้ครอบคลุมการบริหาร ผลงานวิจัยเพื่อการใช้ประโยชน์ และการนำผลงานวิจัยสู่ชุมชน

เป้าหมายของการบรรลุเป้าประสงค์ พ.ศ. 2556

- กลยุทธ์
1. รวบรวมและเผยแพร่ผลงานวิจัยทั้งของคณาจารย์ บุคลากร และนิสิต
 2. ส่งเสริมและสนับสนุนการนำผลงานวิจัยไปใช้เพื่อการผลิต การต่อยอด ผลผลิต การสร้างมูลค่าโดยการลงทุน ร่วมลงทุนกับหน่วยงานอื่นใน บริบทของงานวิชาการ
 3. นำผลการวิจัยท้องถิ่นไปเผยแพร่ และ/หรือใช้ประโยชน์จากงานวิจัยเพื่อนำไปสู่การพัฒนาท้องถิ่น ทั้งด้านอาชีพ ความเป็นอยู่ ฯลฯ

ยุทธศาสตร์ 2.2.5 เพิ่มประสิทธิภาพงานวิจัย และเพิ่มปริมาณนักวิจัย

เป้าหมายของการบรรลุเป้าประสงค์ พ.ศ. 2556

- กลยุทธ์
1. สร้างระบบกลไกที่เอื้อต่อผลงานวิจัยที่เป็นมาตรฐาน มีคุณภาพ และสร้างชื่อเสียงให้กับมหาวิทยาลัย
 2. สร้างแรงจูงใจให้แก่ักวิจัยทั้งรุ่นเก่าและรุ่นใหม่ โดยการสนับสนุนงบประมาณ และเครื่องมือการวิจัยให้เหมาะสม
 3. สนับสนุนการทำงานวิจัยเป็นทีม เพื่อสร้างนักวิจัยรุ่นใหม่อย่างต่อเนื่อง
 4. ส่งเสริมและสนับสนุนการเผยแพร่งานวิจัย ทั้งระดับชาติและนานาชาติ
 5. ส่งเสริมการทำวิจัยของอาจารย์ในทุกกลุ่มศาสตร์อย่างต่อเนื่อง และสนับสนุนการตีพิมพ์เผยแพร่ ทั้งในและต่างประเทศ
 6. สนับสนุนการทำวิจัยสถาบันของบุคลากร เพื่อนำผลมาใช้ในการพัฒนาองค์กร
 7. สนับสนุนให้นิสิตบัณฑิตศึกษาได้มีโอกาสเผยแพร่และนำเสนอผลงานวิจัย ทั้งในและต่างประเทศ โดยจัดตั้งกองทุนวิจัยสำหรับนิสิตบัณฑิตศึกษา
 8. รวบรวมผลงานของอาจารย์ บุคลากร และนิสิต เผยแพร่อย่างเป็นระบบ เพื่อง่ายต่อการศึกษาค้นคว้า และอ้างอิง

3. ด้านบริการวิชาการแก่สังคม

3.1 เป้าประสงค์ (Goal)

3.1.1 มีการใช้องค์ความรู้สู่การพัฒนาชุมชนอย่างมีเอกลักษณ์

3.1.2 เป็นศูนย์กลางการบริการวิชาการที่เป็นที่ยอมรับในระดับชาติและสากล

3.2 แผนการดำเนินงาน และการจัดการ กำหนดเป็นยุทธศาสตร์ กลยุทธ์และมาตรการสำคัญ ดังนี้
ยุทธศาสตร์ 3.2.1 ถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยีสู่ท้องถิ่น ชุมชน เพื่อส่งเสริมคุณค่าและการพัฒนาอย่างยั่งยืน ทั้งในระดับภูมิภาค ระดับชาติ และระดับโลก ภายใต้ง
เศรษฐกิจพอเพียง

เป้าหมายของการบรรลุเป้าประสงค์ พ.ศ. 2556

- กลยุทธ์
1. นำระบบเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารจัดการ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประโยชน์สูงสุด
 2. สนับสนุนการจัดตั้งศูนย์ความเป็นเลิศทางการศึกษา ที่เป็นหน่วยงานภายในเพื่อรองรับการบริการวิชาการ
 3. พัฒนามหาวิทยาลัยให้เป็นมหาวิทยาลัยแห่งการเรียนรู้ โดยใช้กระบวนการวิจัย และการจัดการความรู้

ยุทธศาสตร์ 3.2.2 สร้างความร่วมมือกับองค์กรต่างๆ และศิษย์เก่า ในการถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยีสู่ท้องถิ่นและชุมชน

เป้าหมายของการบรรลุเป้าประสงค์ พ.ศ. 2556

- กลยุทธ์
1. นำกระบวนการจัดการความรู้มาใช้เพื่อถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยี
 2. จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยีสู่ชุมชน
 3. สร้างระบบและกลไกการระดมทุนจากศิษย์เก่าเพื่อใช้ในการพัฒนาการศึกษาของมหาวิทยาลัย โดยตั้งหน่วยงานภายในด้านศิษย์เก่าสัมพันธ์
 4. สร้างความร่วมมือกับศิษย์เก่า ทำหน้าที่เชื่อมโยงโครงการของมหาวิทยาลัยกับชุมชนในรูปแบบเครือข่ายกับหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนในระดับท้องถิ่นระดับประเทศและระดับนานาชาติ

ยุทธศาสตร์ 3.2.3 จัดระบบศูนย์ข้อมูล เพื่อเป็นแหล่งความรู้ โดยเป็นหน่วยงานด้านวิชาการ

เป้าหมายของการบรรลุเป้าประสงค์ พ.ศ. 2556

- กลยุทธ์
1. พัฒนาระบบข้อมูลและสารสนเทศเพื่อเป็นแหล่งความรู้ ด้วยการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัย

2. ประสานงานและรวบรวมข้อมูลทางวิชาการทั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่น เพื่อพัฒนาข้อมูลและองค์ความรู้สู่ความเป็นสากล

ยุทธศาสตร์ 3.2.4 จัดตั้งสำนักพิมพ์เพื่อเผยแพร่งานวิชาการ งานวิจัย และผลงานวิชาการ ด้านอื่นๆ

เป้าหมายของการบรรลุเป้าประสงค์ พ.ศ. 2556

- กลยุทธ์
1. ส่งเสริม สนับสนุนการจัดทำเอกสาร หนังสือ ตำรา และงานวิจัย เพื่อพัฒนาผลงานด้านวิชาการและวิจัย
 2. สำรวจและศึกษาข้อมูล เงื่อนไขการพิมพ์เผยแพร่ จากโรงพิมพ์ต่างๆ เพื่อให้เป็นแหล่งพิมพ์ของสำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยนเรศวร
 3. ตั้งหน่วยงานภายในเพื่อรับผิดชอบและประสานงานการพิมพ์เผยแพร่
 4. ประชาสัมพันธ์วิธีการ เงื่อนไข ใ้บุคลากรได้ทราบ และรับพิมพ์เผยแพร่ ตลอดจนแสวงหาช่องทางการจัดจำหน่าย ด้วยระบบค่าตอบแทน ที่เป็นธรรม

4. ด้านส่งเสริมและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

4.1 เป้าประสงค์ (Goal)

4.1.1 เป็นองค์กรแห่งการสร้างจิตสำนึกด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

4.1.2 เป็นศูนย์กลางองค์ความรู้และการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมของภูมิภาค

4.2 แผนการดำเนินงาน และการจัดการ กำหนดเป็นยุทธศาสตร์ กลยุทธ์และมาตรการสำคัญ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ 4.2.1 อนุรักษ์และสืบสานภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมไทย

เป้าหมายของการบรรลุเป้าประสงค์ พ.ศ. 2556

- กลยุทธ์
1. ศึกษาวิจัยภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมพื้นบ้าน เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ ในเขตภาคเหนือตอนล่าง
 2. สนับสนุนและส่งเสริมภูมิปัญญาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น โดยการร่วมมือกับ นักวิชาการในท้องถิ่น กระทรวงวัฒนธรรม และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
 3. จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมและสืบสานวัฒนธรรมไทย

ยุทธศาสตร์ 4.2.2 พัฒนาสำนักศิลปวัฒนธรรมให้มีภารกิจที่ครอบคลุมทั้งด้านการวิจัย ด้านทำนุบำรุง เผยแพร่ และพัฒนา

เป้าหมายของการบรรลุเป้าประสงค์ พ.ศ. 2556

- กลยุทธ์
1. สนับสนุนการดำเนินการของพิพิธภัณฑ์ผ้า ให้เป็นแหล่งวิชาการครบวงจร
 2. เป็นศูนย์กลางการรวบรวมข้อมูลด้านวัฒนธรรม ชาติพันธุ์วิทยา เพื่อการเรียนรู้ สืบค้น และต่อยอด โดยมีภูมิปัญญาไทย และนักวิชาการด้านวัฒนธรรมเป็นแกนนำ
 3. มีห้องการสาธิต และจัดแสดงกิจกรรมเกี่ยวกับวัฒนธรรมที่หลากหลาย

ยุทธศาสตร์ 4.2.3 จัดตั้งศูนย์นเรศวรศึกษา เพื่อรวบรวมข้อมูล และเป็นแหล่งสืบค้น
เป้าหมายของการบรรลุเป้าประสงค์ พ.ศ. 2556

- กลยุทธ์
1. จัดหาสถานที่เพื่อจัดตั้งศูนย์นเรศวรศึกษา เป็นแหล่งศึกษาเกี่ยวกับพระราชประวัติ พระราชกรณียกิจที่สำคัญของสมเด็จพระนเรศวรมหาราช
 2. ร่วมมือกับองค์กร ประชาชน โดยมีประชาคมนเรศวรเป็นแกนหลักในการจัดกิจกรรมสำคัญเกี่ยวกับสมเด็จพระนเรศวรมหาราช
 3. ส่งเสริมและสนับสนุนงานด้านวิชาการและวิจัย

5. ด้านการบริหารมหาวิทยาลัย

5.1 เป้าประสงค์ (Goal)

- 5.1.1 เป็นองค์กรที่มีการบริหารจัดการโดยหลักธรรมาภิบาลอย่างแท้จริง
- 5.1.2 มีระบบการสรรหา และพัฒนาผู้บริหารสู่การเป็นผู้บริหารมืออาชีพ
- 5.1.3 มหาวิทยาลัยเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วม

5.2 แผนการดำเนินงาน และการจัดการ กำหนดเป็นยุทธศาสตร์ กลยุทธ์และมาตรการสำคัญ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ 5.2.1 มีการบริหารจัดการโดยหลักธรรมาภิบาลอย่างแท้จริง

เป้าหมายของการบรรลุเป้าประสงค์ พ.ศ. 2554

- กลยุทธ์
1. สำรวจความคิดเห็นประชาคมนเรศวร เกี่ยวกับสภาพและปัญหาที่ต้องการหลักธรรมาภิบาลอย่างแท้จริง รวมทั้งวิเคราะห์ สรุปสาเหตุและปัญหา เพื่อเป็นข้อมูล
 2. ดำเนินการชี้แจง ทำความเข้าใจ ปรับปรุงหลักเกณฑ์ และรูปแบบการบริหารจัดการให้สอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาล คือ หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักความมีส่วนร่วม หลักสำนึกรับผิดชอบ และหลักความคุ้มค่า
 3. ปรับปรุงระบบการบริหารจัดการให้เหมาะสมกับหลักธรรมาภิบาล

ยุทธศาสตร์ 5.2.2 ใช้หลักการเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทางในการบริหารมหาวิทยาลัย
เป้าหมายของการบรรลุเป้าประสงค์ พ.ศ. 2554

- กลยุทธ์
1. ใช้เงื่อนไขความรู้และสติปัญญา ประกอบด้วยคุณธรรม และจริยธรรม ในการบริหาร
 2. บริหารงานด้วยความมีเหตุมีผล และความพอประมาณ โดยคำนึงถึงปัจจัยแวดล้อม และบริบทของมหาวิทยาลัย
 3. มีภูมิคุ้มกัน คือ การกำกับ ดูแล ตรวจสอบ และการบริหารความเสี่ยง โดยการวิเคราะห์ความเสี่ยง ประเมินความเสี่ยง ป้องกัน และแก้ไขความเสี่ยง หลีกเลี่ยงและควบคุมความเสี่ยง เพื่อให้เผชิญความเสี่ยงน้อยที่สุด

ยุทธศาสตร์ 5.2.3 ปรับระบบการสรรหา เพื่อให้สามารถคัดสรรผู้บริหารที่ดีได้ตาม
วัตถุประสงค์

เป้าหมายของการบรรลุเป้าประสงค์ พ.ศ. 2554

- กลยุทธ์
1. ตั้งคณะกรรมการศึกษาระบบการสรรหาของมหาวิทยาลัยต่างๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ
 2. จัดทำร่างระเบียบ และหลักเกณฑ์การสรรหาที่ดี จากการวิเคราะห์และสังเคราะห์ในข้อ 1. และจัดให้มีการประชาพิจารณ์
 3. จัดทำข้อบังคับ และหรือระเบียบของระบบการสรรหาที่ดี เสนอสภามหาวิทยาลัย เพื่อพิจารณาดำเนินการ

ยุทธศาสตร์ 5.2.4 การพัฒนาผู้บริหารสู่การเป็นผู้บริหารมืออาชีพ

เป้าหมายของการบรรลุเป้าประสงค์ พ.ศ. 2554

- กลยุทธ์
1. จัดทำโครงการและหลักสูตรผู้บริหารให้เหมาะสมกับการกิจ เป็น 2 กลุ่มคือ
 - 1.1 กลุ่มผู้บริหารงานสายวิชาการ แบ่งเป็น 2 ระดับ ได้แก่
 - 1) ผู้บริหารระดับกลาง (รองอธิการบดี คณบดี และผู้อำนวยการ)
 - 2) ผู้บริหารระดับต้น (รองคณบดี หัวหน้าภาควิชา ฯลฯ)
 - 1.2 กลุ่มผู้บริหารงานสายบริการ แบ่งเป็น 2 ระดับ ได้แก่
 - 1) ผู้บริหารระดับกลาง (ผู้อำนวยการ, หัวหน้าสำนักงานคณะ/วิทยาลัย)
 - 2) ผู้บริหารระดับต้น (หัวหน้างาน ฯลฯ)

2. จัดตั้งงบประมาณ และดำเนินการอบรมเชิงปฏิบัติการประจำปี ตามแผนงานและหลักสูตร
3. รวบรวมข้อสรุป ปัญหา และข้อเสนอแนะจากผลการประเมิน เพื่อพัฒนาผู้บริหารอย่างต่อเนื่อง ส่งความเป็นมืออาชีพ

ยุทธศาสตร์ 5.2.5 การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม

เป้าหมายของการบรรลุเป้าประสงค์ พ.ศ. 2554

- กลยุทธ์
1. สนับสนุนการตั้งชุมชน (Cop) ที่มีความหลากหลาย โดยให้มีกิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้หลายรูปแบบ
 2. มีการรวบรวม เผยแพร่ ผลแห่งการเรียนรู้ เพื่อต่อยอดความรู้
 3. มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ผลงานระหว่าง Cop เพื่อกระตุ้นให้มีการดำเนินกิจกรรม และเป็นการยกย่องชมเชยผลงานอันเกิดจากการเรียนรู้

ยุทธศาสตร์ 5.2.6 มีระบบกลไกการบริหารมหาวิทยาลัย การบริหารการเงิน การคลัง และงบประมาณ ทรัพยากร ตลอดจนการระดมทุนเพื่อพัฒนามหาวิทยาลัย

เป้าหมายของการบรรลุเป้าประสงค์ พ.ศ. 2554

- กลยุทธ์
1. จัดสรรงบประมาณและทรัพยากรวิจัยที่เอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพวิชาการ มาตรฐานการวิจัย และภารกิจหลักของหน่วยงาน
 2. มีวินัยการเงินการคลัง ตลอดจนการจัดการด้านการบริหารความเสี่ยง
 3. กระจายอำนาจการบริหาร สู่คณะ/วิทยาลัย และหน่วยงาน ตามลำดับความสำคัญของพันธกิจ และภารกิจ
 4. เสนอปรับปรุงระเบียบการเงิน ให้คณะ/วิทยาลัย สามารถนำเงินสะสมไปลงทุนหรือแสวงหาผลประโยชน์ได้
 5. มอบให้คณะ/วิทยาลัย และหน่วยงาน เก็บรักษาบัญชีเงินสะสมของตนเอง
 6. ปรับปรุงระบบบริหาร โดยใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม
 7. จัดกิจกรรมระดมทุนหลากหลายรูปแบบเพื่อใช้ในการพัฒนามหาวิทยาลัย

ยุทธศาสตร์ 5.2.7 พัฒนาระบบประกันคุณภาพและการจัดการเรียนรู้เป็นวัฒนธรรมองค์กร

เป้าหมายของการบรรลุเป้าประสงค์ พ.ศ. 2554

- กลยุทธ์
1. ส่งเสริมและสนับสนุนระบบประกันคุณภาพที่เข้มแข็งอยู่แล้ว ให้แข็งแกร่งยิ่งขึ้น ภายใต้วามร่วมมือของทุกฝ่าย

2. ส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ โดยมีเป้าหมายให้แต่ละหน่วยงานเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ มีกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง จนกลายเป็นวัฒนธรรมองค์กร

6. ด้านคุณภาพชีวิต

6.1 เป้าประสงค์ (Goal)

- 6.1.1 รักษาสิ่งแวดล้อม แก้ไขมลภาวะ และภาวะโลกร้อน
- 6.1.2 สร้างขวัญและกำลังใจของบุคลากร
- 6.1.3 สร้างความมั่นคงในวิชาชีพ และมีอนาคตที่ดี

6.2 แผนการดำเนินงาน และการจัดการ กำหนดเป็นยุทธศาสตร์ กลยุทธ์และมาตรการสำคัญ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ 6.2.1 เพิ่มพื้นที่สีเขียวอย่างยั่งยืน และลดมลภาวะเป็นพิษ

เป้าหมายของการบรรลุเป้าประสงค์ พ.ศ. 2554

- กลยุทธ์
1. ปลูกไม้ยืนต้นเป็นสวนป่า ในพื้นที่ที่เหมาะสม เพื่อลดภาวะโลกร้อน และรักษาความชุ่มชื้น
 2. จัดระบบจราจรให้เหมาะสม และสร้างทางเดินเท้า และทางจักรยานเพื่อลดมลภาวะเป็นพิษ
 3. จัดระบบ ควคุม ป้องกัน แก้ไขปัญหาการกำจัดสารเคมี สารพิษ สิ่งปฏิกูลอื่นๆ โดยวิธีการที่เหมาะสม

ยุทธศาสตร์ 6.2.2 จัดระบบสวัสดิการที่ส่งเสริมและสนับสนุนวัฒนธรรมการอยู่ร่วมกันอย่างเอื้ออาทร

เป้าหมายของการบรรลุเป้าประสงค์ พ.ศ. 2554

- กลยุทธ์
1. สร้างระบบสวัสดิการแก่บุคลากรทุกฝ่าย รวมทั้งนิสิต ให้เหมาะสมกับสถานภาพ โดยเฉพาะบุคลากรที่ยังขาดหลักประกันที่มั่นคงด้านสวัสดิการ
 2. จัดตั้งสหกรณ์ออมทรัพย์มหาวิทยาลัยนเรศวร โดยสมาชิกมาจากประชามนเรศวรเป็นหลัก
 3. จัดหาสถานที่พักผ่อน สันทรรค์ รวมทั้งการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างวัฒนธรรมการอยู่ร่วมกันอย่างเอื้ออาทร

ยุทธศาสตร์ 6.2.3 สร้างความมั่นคงและปลอดภัยในด้านที่อยู่อาศัย

เป้าหมายของการบรรลุเป้าประสงค์ พ.ศ. 2556

- กลยุทธ์
1. จัดตั้งคณะกรรมการสำรวจความต้องการซื้อที่อยู่อาศัย เช่น บ้าน ทาวเฮ้าส์ คอนโดมิเนียม ในระบบหมู่บ้านมหาวิทยาลัย

2. มหาวิทยาลัยร่วมกับคณะกรรมการที่เลือกจากผู้ต้องการซื้อที่อยู่อาศัย ดำเนินการหาพื้นที่ ผู้ลงทุน ฯลฯ ตามเงื่อนไขร่วมกัน
3. ก่อสร้างหมู่บ้านมหาวิทยาลัย ภายใต้เงื่อนไขและบริบทของสังคมชาว มหาวิทยาลัย

ยุทธศาสตร์ 6.2.4 เตรียมความพร้อมสู่การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ

เป้าหมายของการบรรลุเป้าประสงค์ พ.ศ. 2556

- กลยุทธ์
1. ตั้งคณะกรรมการเตรียมความพร้อมสู่การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ โดยมีตัวแทนจากผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่าย
 2. ศึกษา วิเคราะห์ ข้อมูลทุกด้าน จากมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐทุกแห่ง
 3. ร่างพระราชบัญญัติ ข้อบังคับ ระเบียบ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้อง และทำ ประชาพิจารณ์
 4. รายงานผลการดำเนินการให้สภามหาวิทยาลัยทราบเป็นระยะๆ
 5. หากประชาคมทุกฝ่ายเห็นพ้องต้องกัน จะสามารถเสนอพระราชบัญญัติได้ เมื่อรัฐบาลมีนโยบายให้ดำเนินการ
 6. จัดทำร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนเรศวรพะเยา เป็นมหาวิทยาลัย.....
ควบคู่กับร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนเรศวร

จากประสบการณ์

1. การเป็นอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิชญ์โลก และมหาวิทยาลัยนเรศวร รวม 26 ปี
2. การเป็นผู้บริหารมหาวิทยาลัย ในตำแหน่งต่างๆ รวม 25 ปี ดังนี้
 - 2.1 ประธานสภาคณาจารย์ 1 สมัย
 - 2.2 หัวหน้าภาควิชาบริหารการศึกษา 1 สมัย
 - 2.3 ผู้ช่วยรองอธิการบดีฝ่ายบริหาร 1 สมัย
 - 2.4 รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิต 1 สมัย
 - 2.5 รองอธิการบดีฝ่ายกิจการทั่วไป 3 สมัย
 - 2.6 คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย 2 วาระ
 - 2.7 คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ วาระที่ 2
3. การเป็นผู้บริหารในสภามหาวิทยาลัยต่างๆ ดังนี้
 - 3.1 กรรมการสภามหาวิทยาลัย ประเภทผู้บริหาร มหาวิทยาลัยนเรศวร 3 วาระ
 - 3.2 กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ 2 วาระ
 - 3.3 กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร 1 วาระ

ผมมีความมั่นใจว่า ความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ที่มี จะสามารถบริหารมหาวิทยาลัยนเรศวร
ได้ตามทิศทาง นโยบาย และกรอบแนวคิดที่นำเสนอข้างต้นได้

ลงชื่อ.....

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ นพรัก)

วิสัยทัศน์และแผนการบริหารจัดการ
มหาวิทยาลัยนเรศวร
พ.ศ.2552-2556

โดย
รองศาสตราจารย์ ดร.สมบัติ นพรัก

วิสัยทัศน์ (2552-2556)

“ มหาวิทยาลัยนเรศวร เป็นมหาวิทยาลัยแห่งคุณภาพ
และเป็นหนึ่งในสิบมหาวิทยาลัยวิจัยชั้นนำของประเทศ ”

ทิศทางและแนวทางการบริหารมหาวิทยาลัยนเรศวร

แผนยุทธศาสตร์ 15 ปี (พ.ศ. 2551-2565)

กลุ่มภารกิจ	ประเด็น	อันดับ ความสำคัญ เร่งด่วน	อันดับ โอกาส ความสำเร็จ	เป้าหมาย การบรรลุ เป้าประสงค์
<u>ด้านการสอน</u>	1. บัณฑิตมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับในระดับสากลทั้งทางด้านวิชาการ คุณธรรมและจริยธรรม	1 (2.91)	5 (2.40)	2555
	2. หลักสูตรมีความสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความต้องการของตลาด	3 (2.85)	1 (2.74)	2551
<u>ด้านการวิจัย</u>	3. ผลงานวิจัยสามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างเป็นรูปธรรม	4 (2.79)	11 (2.15)	2554
	4. เป็นมหาวิทยาลัยวิจัยที่ได้รับการยอมรับทั้งในระดับชาติและนานาชาติ	6 (2.61)	12 (2.03)	2564
	5. ระบบบริหารจัดการงานวิจัย สามารถเชื่อมโยงกับพันธกิจทุกด้านของมหาวิทยาลัยอย่างสมดุล	7 (2.56)	3 (2.53)	2557
<u>ด้านบริการวิชาการ แก่สังคม</u>	6. มีการใช้องค์ความรู้สู่การพัฒนาชุมชนอย่างมีเอกลักษณ์	9 (2.49)	4 (2.49)	2559
	7. เป็นศูนย์กลางการบริการวิชาการที่เป็นที่ยอมรับในระดับชาติและสากล	11 (2.32)	8 (2.32)	2562
<u>ด้านส่งเสริมและ ทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม</u>	8. เป็นองค์กรแห่งการสร้างจิตสำนึกด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม	10 (2.34)	9 (2.27)	2562
	9. เป็นศูนย์กลางองค์ความรู้และการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมของภูมิภาค	12 (2.15)	5 (2.40)	2565
<u>ด้านการบริหาร มหาวิทยาลัย</u>	10. เป็นองค์กรที่มีการบริหารจัดการโดยหลักธรรมาภิบาลอย่างแท้จริง	2 (2.87)	7 (2.34)	2556
	11. มีระบบการสรรหา และพัฒนาผู้บริหารสู่การเป็นผู้บริหารมืออาชีพ	5 (2.71)	10 (2.20)	2560
	12. มหาวิทยาลัยเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้มีส่วนร่วม	8 (2.50)	2 (2.58)	2558

วิสัยทัศน์ประเทศไทย สู่ปี 2570

(สนง.คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ)

ด้านสภาพสังคมไทย

“คนไทยมีความรู้ ความสามารถ และทักษะชีวิตที่ดี มีจิต
สาธารณะ มีทักษะความรู้ ได้รับการพัฒนาที่เหมาะสม
ในแต่ละช่วงวัย”

กรอบแผนอุดมศึกษา ระยะยาว 15 ปี ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2551-2565)

1. ปัจจัยแวดล้อมรุมเร้า

1.1 ด้านพลังงานและสิ่งแวดล้อม

1.2 การมีงานทำและตลาดแรงงานในอนาคต บัณฑิตในอนาคต

1.3 เศรษฐกิจพอเพียง

2. ปัจจัยภายในระบบอุดมศึกษา

2.1 ด้านธรรมาภิบาลและการบริหารจัดการ

2.2 การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

2.3 เครือข่ายอุดมศึกษา

เหตุผล ในการประกาศใช้ พ.ร.บ.มหาวิทยาลัยนเรศวร

1. ประเทศไทยขาดแคลนบุคลากร โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสาขาต่าง ๆ
2. กระจายการศึกษาระดับอุดมศึกษาสู่ส่วนภูมิภาค
3. ตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในภูมิภาคเขตภาคเหนือตอนล่าง
4. สามารถผลิตบุคลากรระดับปริญญาสาขาต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นและของประเทศอย่างเร่งด่วน

ผลการประเมินมหาวิทยาลัยภายนอก (สมศ.) รอบ 2

ปีการศึกษา 2549 ประเมินเมื่อปี พ.ศ. 2550

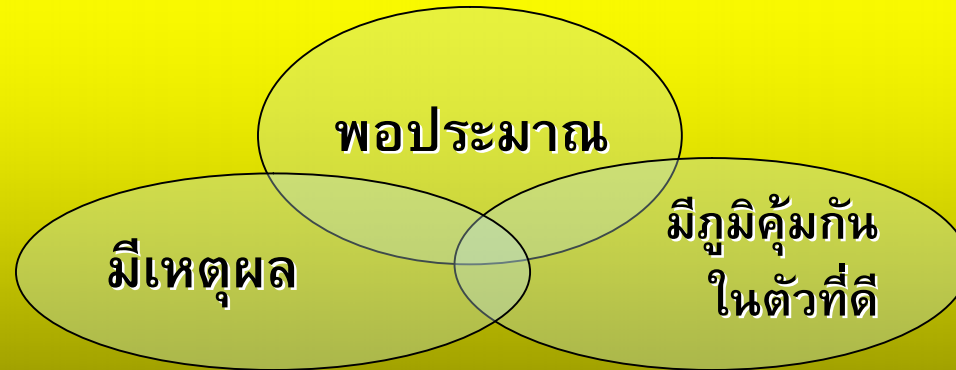
โอกาสในการพัฒนา

1. เพิ่มศักยภาพการทำวิจัยโดยสร้างจุดเน้นแต่ละกลุ่มศาสตร์
2. ส่งเสริมและสนับสนุนวัฒนธรรมการอยู่ร่วมกันอย่างเอื้ออาทร
3. เพิ่มทักษะด้านภาษาโดยสถาบันภาษา
4. ปรับภูมิทัศน์และสิ่งแวดล้อม โดยตระหนักถึงทรัพยากร
5. นำศิลปะและวัฒนธรรมมาเป็นองค์ประกอบทางกายภาพควบคู่ไปกับการพัฒนาเทคโนโลยีสมัยใหม่

ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ทางสายกลาง

เงื่อนไขความรู้
(รอบรู้ รอบคอบ ระมัดระวัง)

เงื่อนไขคุณธรรม
(ซื่อสัตย์ สุจริต ขยัน อดทน แบ่งปัน)

นำไปสู่

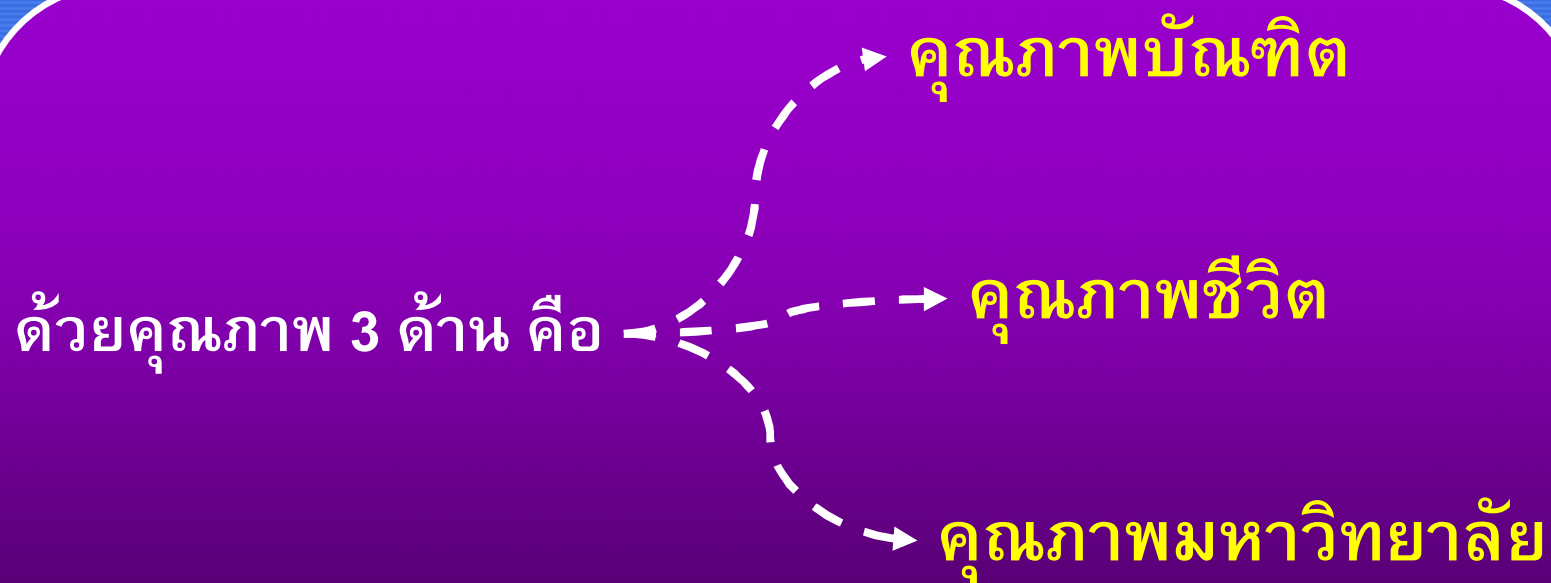
ชีวิต/เศรษฐกิจ/สังคม/สิ่งแวดล้อม

สมดุล/มั่นคง/ยั่งยืน

กรอบแนวคิดการบริหารมหาวิทยาลัยนเรศวร

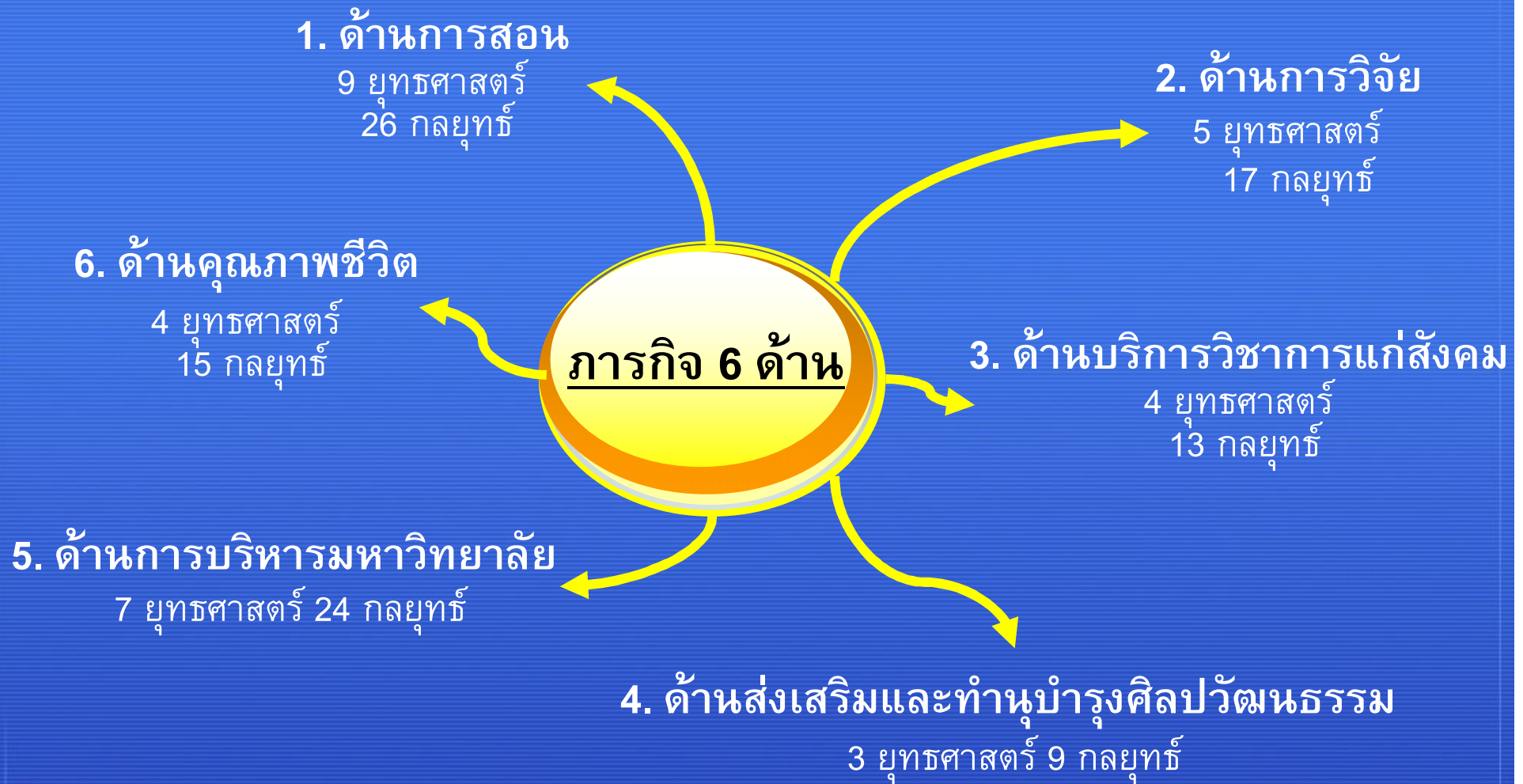

มุ่งสู่การเป็นมหาวิทยาลัยแห่งคุณภาพ
และเป็นหนึ่งในสิบของมหาวิทยาลัยวิจัยชั้นนำของประเทศ

โดยใช้ หลักธรรมาภิบาล และ หลักเศรษฐกิจพอเพียง
เป็นแนวทางการบริหารจัดการ

จากกรอบแนวคิด นำมากำหนดเป็นภารกิจ 6 ด้าน 32 ยุทธศาสตร์ และ 104 กลยุทธ์ ดังนี้

1. ด้านการสอน

ยุทธศาสตร์ 1 ผลิตบัณฑิตให้บรรลุคุณลักษณะที่พึงประสงค์ มีคุณภาพ มีจิตสาธารณะ เป็นผู้นำทางวิชาการ และมีความเป็นพลเมืองดี

ยุทธศาสตร์ 2 เพิ่มปริมาณและคุณภาพบัณฑิต โดยเฉพาะสาขาที่มีความจำเป็น สอดคล้องกับเป้าหมายของมหาวิทยาลัย และความต้องการของประเทศ

ยุทธศาสตร์ 3 เปิดหลักสูตรที่หลากหลาย บูรณาการระหว่างศาสตร์และข้าม ศาสตร์ ที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคมและประเทศ

ยุทธศาสตร์ 4 ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนที่พัฒนานิสิตให้มีความสามารถ เชิงวิชาการและวิชาชีพ แสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง ตีพิมพ์ เรียนรู้ตลอดเวลา ทันท่วงทีต่อการเปลี่ยนแปลง

1. ด้านการสอน (ต่อ)

ยุทธศาสตร์ 5 เพิ่มปริมาณและคุณภาพคณาจารย์ที่มีความสามารถสูง

ยุทธศาสตร์ 6 เพิ่มศักยภาพการบริหารจัดการระดับบัณฑิตศึกษา

ยุทธศาสตร์ 7 เพิ่มปริมาณและคุณภาพนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา

ยุทธศาสตร์ 8 ส่งเสริมบรรยากาศการเป็นชุมชนวิชาการ

ยุทธศาสตร์ 9 กำหนดเป้าหมายการผลิตบัณฑิตให้สอดคล้องกับการเป็นมหาวิทยาลัยวิจัย และมหาวิทยาลัยสมบูรณแบบ โดยคำนึงถึงภารกิจหลักตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนเรศวร หลักเกณฑ์การประกันคุณภาพ การเปลี่ยนแปลงของสังคมและความต้องการของตลาด

2. ด้านการวิจัย

ยุทธศาสตร์ 1 การวิจัยของมหาวิทยาลัยมีจุดมุ่งหมายเพื่อการวิจัยที่เป็นประโยชน์ด้านวิชาการ ต่อการพัฒนาในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ

ยุทธศาสตร์ 2 การวิจัยที่เชื่อมโยงและส่งเสริมการบริการวิชาการ การเรียนการสอน และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

ยุทธศาสตร์ 3 ร่วมมือทางการวิจัยในลักษณะเครือข่ายกับสถาบันต่างๆ องค์กรภาครัฐและเอกชน ทั้งภายในและต่างประเทศ

ยุทธศาสตร์ 4 ขยายพันธกิจของสถาบันการวิจัยและพัฒนาให้ครอบคลุมการบริหารผลงานวิจัยเพื่อการใช้ประโยชน์ และการนำผลงานวิจัยสู่ชุมชน

ยุทธศาสตร์ 5 เพิ่มประสิทธิภาพงานวิจัย และเพิ่มปริมาณนักวิจัย

3. ด้านบริการวิชาการแก่สังคม

ยุทธศาสตร์ 1 ถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยีสู่ท้องถิ่น ชุมชน เพื่อส่งเสริมคุณค่า และการพัฒนาอย่างยั่งยืน ทั้งในระดับภูมิภาค ระดับชาติ และระดับโลก ภายใต้ เศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์ 2 สร้างความร่วมมือกับองค์กรต่างๆ และศิษย์เก่า ในการถ่ายทอด ความรู้และเทคโนโลยีสู่ท้องถิ่นและชุมชน

ยุทธศาสตร์ 3 จัดระบบศูนย์ข้อมูล เพื่อเป็นแหล่งความรู้ โดยเป็นหน่วยงาน ด้านวิชาการ

ยุทธศาสตร์ 4 จัดตั้งสำนักพิมพ์เพื่อเผยแพร่งานวิชาการ งานวิจัย และผลงาน วิชาการด้านอื่นๆ

4. ด้านส่งเสริมและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

ยุทธศาสตร์ 1 อำนวยความสะดวกและสืบสานภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมไทย

ยุทธศาสตร์ 2 พัฒนาสำนักศิลปวัฒนธรรมให้มีภารกิจที่ครอบคลุมทั้งด้านการวิจัย ด้านทำนุบำรุง เผยแพร่ และพัฒนา

ยุทธศาสตร์ 3 จัดตั้งศูนย์นเรศวรศึกษา เพื่อรวบรวมข้อมูล และเป็นแหล่งสืบค้น

5. ด้านการบริหารมหาวิทยาลัย

ยุคศาสตร์ 1 มีการบริหารจัดการโดยหลักธรรมาภิบาลอย่างแท้จริง

ยุคศาสตร์ 2 ใช้หลักการเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทางในการบริหารมหาวิทยาลัย

ยุคศาสตร์ 3 ปรับระบบการสรรหา เพื่อให้สามารถคัดสรรผู้บริหารที่ดีได้ตามวัตถุประสงค์

ยุคศาสตร์ 4 การพัฒนาผู้บริหารสู่การเป็นผู้บริหารมืออาชีพ

ยุคศาสตร์ 5 การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม

ยุคศาสตร์ 6 มีระบบกลไกการบริหารมหาวิทยาลัย การบริหารการเงิน การคลัง และงบประมาณ ทรัพยากร ตลอดจนการระดมทุนเพื่อการพัฒนามหาวิทยาลัย

ยุคศาสตร์ 7 พัฒนาระบบประกันคุณภาพและการจัดการเรียนรู้ เป็นวัฒนธรรมองค์กร

6. ด้านคุณภาพชีวิต

ยุทธศาสตร์ 1 เพิ่มพื้นที่สีเขียวอย่างยั่งยืน และลดมลภาวะเป็นพิษ

ยุทธศาสตร์ 2 จัดระบบสวัสดิการที่ส่งเสริมและสนับสนุนวัฒนธรรมการอยู่ร่วมกันอย่างเอื้ออาทร

ยุทธศาสตร์ 3 สร้างความมั่นคงและปลอดภัยในด้านที่อยู่อาศัย

ยุทธศาสตร์ 4 เตรียมความพร้อมสู่การเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ

มหาวิทยาลัยนเรศวร เป็นมหาวิทยาลัยแห่งคุณภาพ

คุณภาพ
บัณฑิต

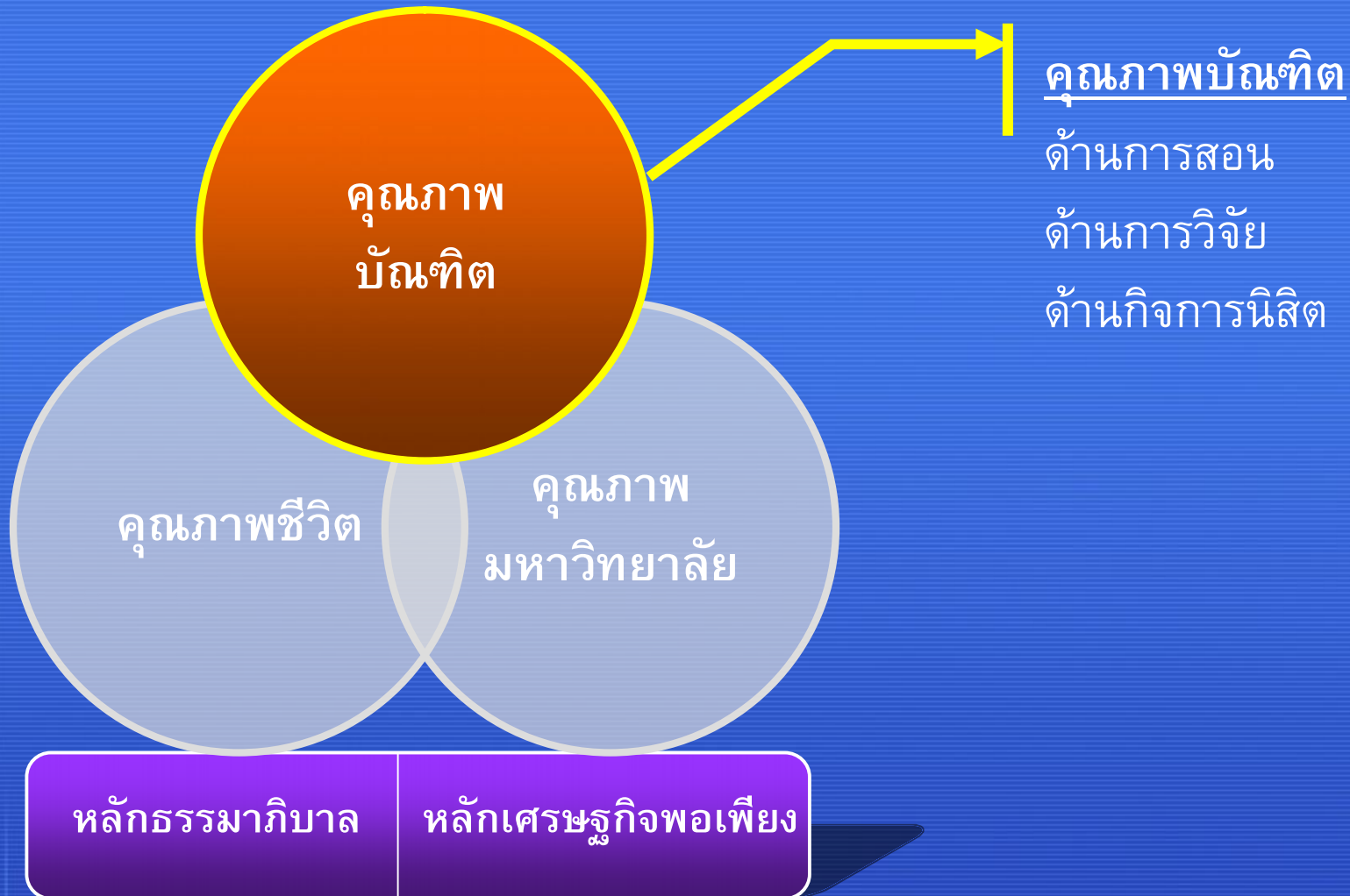
คุณภาพชีวิต

คุณภาพ
มหาวิทยาลัย

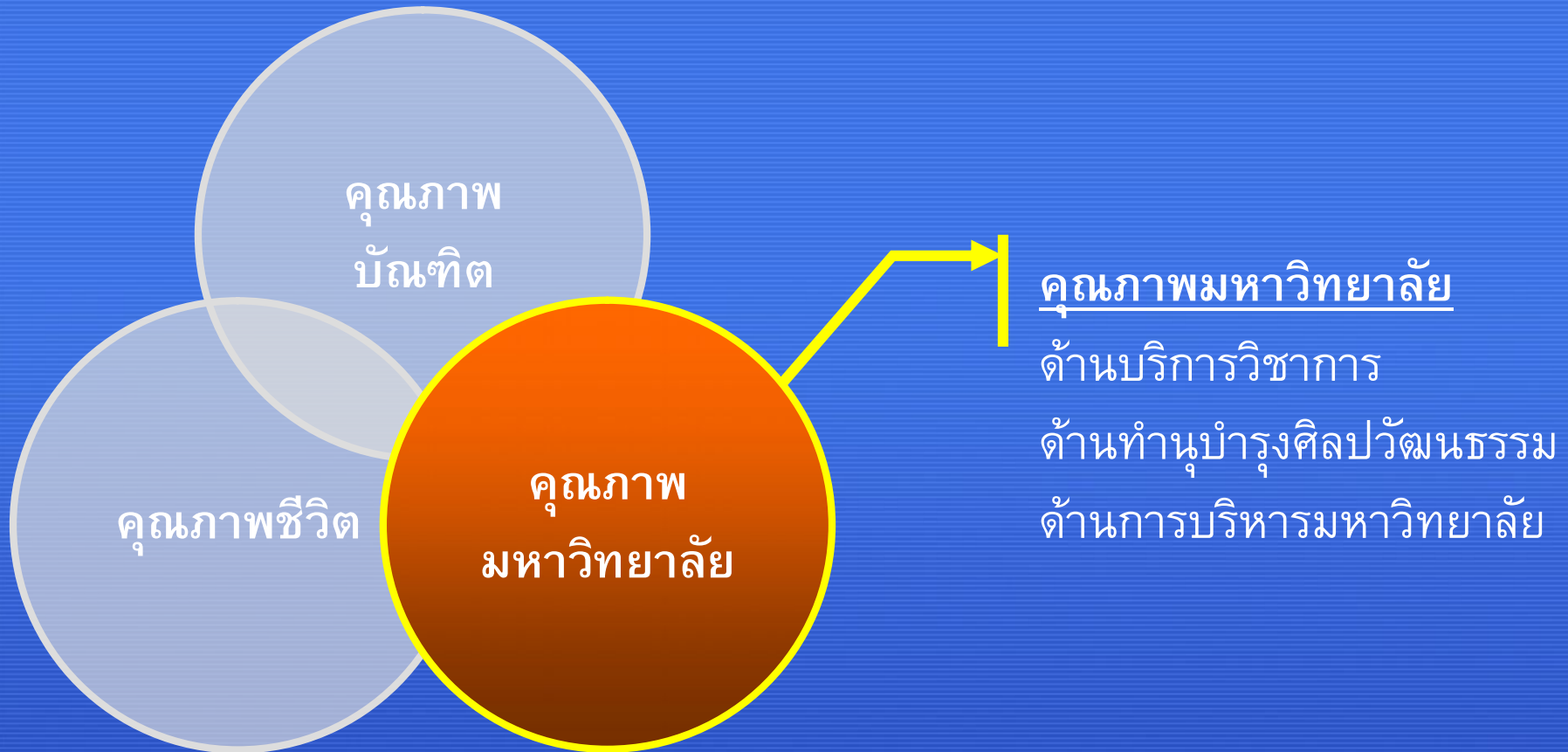
หลักธรรมาภิบาล

หลักเศรษฐกิจพอเพียง

มหาวิทยาลัยนเรศวร เป็นมหาวิทยาลัยแห่งคุณภาพ

มหาวิทยาลัยนเรศวร เป็นมหาวิทยาลัยแห่งคุณภาพ

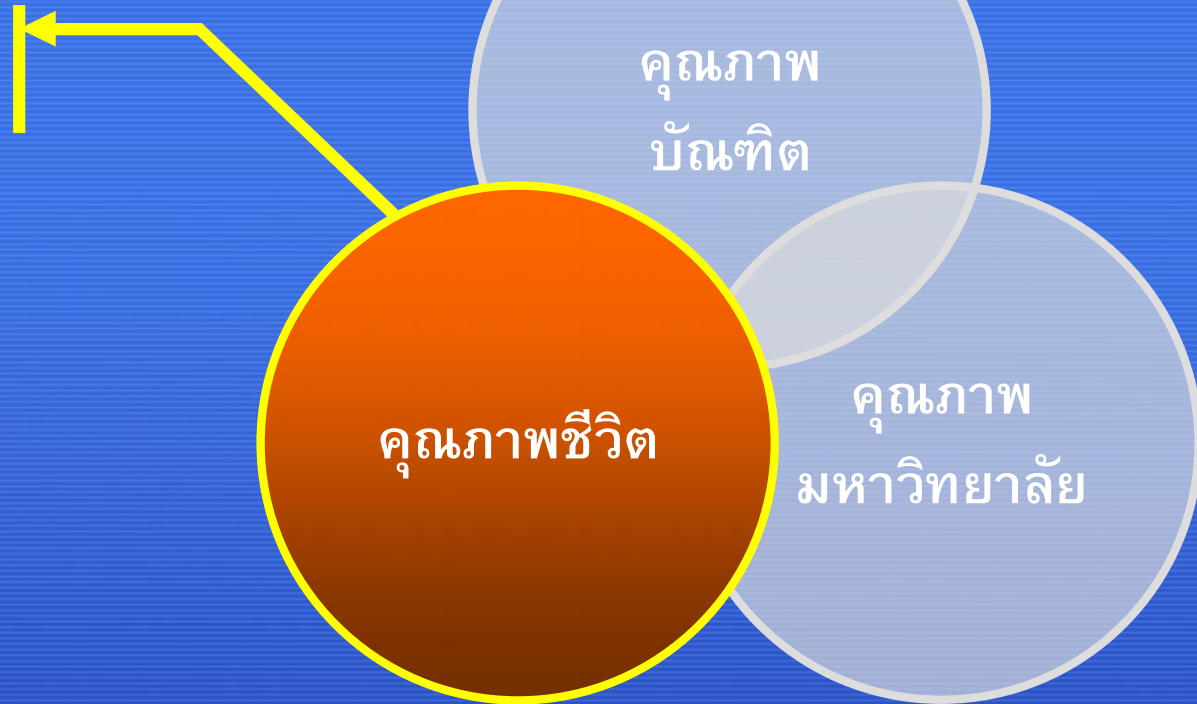
หลักธรรมาภิบาล

หลักเศรษฐกิจพอเพียง

มหาวิทยาลัยนเรศวร เป็นมหาวิทยาลัยแห่งคุณภาพ

คุณภาพชีวิต
ด้านสิ่งแวดล้อม
ด้านสวัสดิการ
ด้านความมั่นคง

หลักธรรมาภิบาล

หลักเศรษฐกิจพอเพียง

มหาวิทยาลัยนเรศวร เป็นมหาวิทยาลัยแห่งคุณภาพ

หลักธรรมาภิบาล (สร้างขวัญและกำลังใจบุคลากร)

หลักนิติธรรม

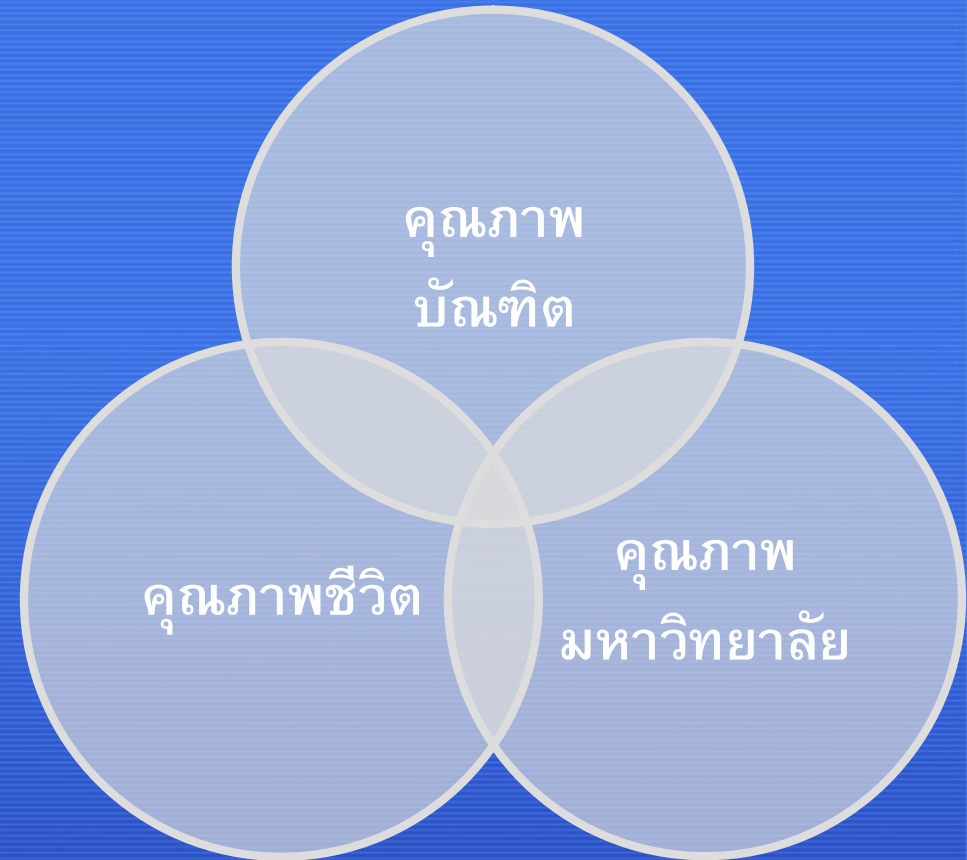
หลักคุณธรรม

หลักความโปร่งใส

หลักความมีส่วนร่วม

หลักความสำนึกรับผิดชอบ

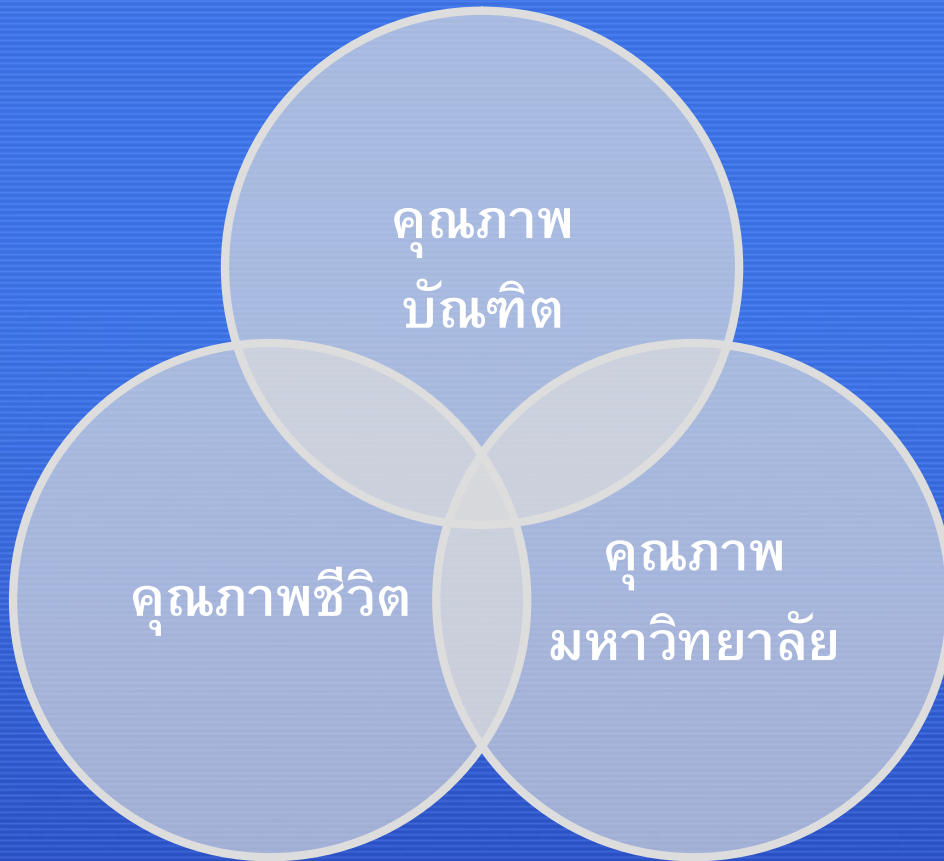
หลักความคุ้มค่า

หลักธรรมาภิบาล

หลักเศรษฐกิจพอเพียง

มหาวิทยาลัยนเรศวร เป็นมหาวิทยาลัยแห่งคุณภาพ

หลักเศรษฐกิจพอเพียง
(สร้างความเข้มแข็งขององค์กร)
ทางสายกลาง ได้แก่

1. พอประมาณ
2. มีเหตุผล
3. มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี

เงื่อนไข 2 ประการ ได้แก่

1. เงื่อนไขความรู้
2. เงื่อนไขคุณธรรม

หลักธรรมาภิบาล

หลักเศรษฐกิจพอเพียง

จากประสบการณ์

1. การเป็นอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก และมหาวิทยาลัยนเรศวร รวม 26 ปี
2. การเป็นผู้บริหารมหาวิทยาลัย ในตำแหน่งต่าง ๆ รวม 25 ปี ดังนี้
 - 2.1 ประธานสภาคณาจารย์ 1 สมัย
 - 2.2 หัวหน้าภาควิชาบริหารการศึกษา 1 สมัย
 - 2.3 ผู้ช่วยรองอธิการบดีฝ่ายบริหาร 1 สมัย
 - 2.4 รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิต 1 สมัย
 - 2.5 รองอธิการบดีฝ่ายกิจการทั่วไป 3 สมัย
 - 2.6 คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย 2 วาระ
 - 2.7 คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ วาระที่ 2

จากประสบการณ์ (ต่อ)

3. การเป็นผู้บริหารในสภามหาวิทยาลัยต่าง ๆ ดังนี้

3.1 กรรมการสภามหาวิทยาลัย ประเภทผู้บริหาร
มหาวิทยาลัยนเรศวร 3 วาระ

3.2 กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ 2 วาระ (รอโปรดเกล้าฯ วาระ 3)

3.3 กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร 1 วาระ (รอโปรดเกล้าฯ วาระ 2)

ผมมีความมั่นใจว่า ความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ที่มี
จะสามารถบริหารมหาวิทยาลัยนเรศวรได้ตามทิศทาง
นโยบายและกรอบแนวคิดที่นำเสนอข้างต้นได้

ขอขอบคุณคณะกรรมการสรรหาทุกท่าน

สวัสดีครับ